

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 21.9.2005
KOM(2005) 447 végleges

2005/0183 (COD)

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a környezeti levegő minőségéről és a Tiszta levegőt Európának elnevezésű programról

(előterjesztő: a Bizottság)

{SEC(2005) 1133}

INDOKOLÁS

1) A JAVASLAT KÖRÜLMÉNYEI

- **A javaslat alapja és célkitűzései**

A 2002. júniusi „jobb szabályozás” elnevezésű kezdeményezése keretében a Bizottság 2003 februárjában a közösségi vívmányok naprakésszé tételére és egyszerűsítésére vonatkozóan szakpolitikát javasolt. Ennek célja egy áttekinthető, érthető, naprakész és felhasználóbarát közösségi másodlagos jogszabályrendszer biztosítása volt. E kezdeményezés folytatásaként a jelenlegi javaslat azt tűzi ki céljául, hogy öt különálló jogi eszköz rendelkezéseit egyetlen egységes irányelvbe vonja össze avégett, hogy a meglévő jogszabályokat egyszerűsítse, egységesítse és terjedelmüket csökkentse. A javaslat ezenkívül célul tűzi ki a meglévő rendelkezések alapos felülvizsgálatát is annak érdekében, hogy azok tartalmazzák a legfrissebb egészségügyi és tudományos fejleményeket, valamint a tagállamok tapasztalatait.

- **Általános háttér**

Régóta ismert tény, hogy a levegőszennyezés jelentős veszélyt jelent az emberi egészségre és a környezetre. 1996-ban elfogadták a levegőminőségről szóló keretirányelvet, amely közösségi keretprogramot állított fel az uniós környezeti levegő minőségének vizsgálatára és ellenőrzésére. A keretirányelv a prioritásként kezelendő szennyező anyagok listájáról is rendelkezett, amelyekre származékos jogszabályokban levegőminőségi célkitűzések felállítását tervezték. Ezt követően konkrét szennyező anyagokra vonatkozóan négy származékos irányelvet, valamint a levegőminőségi információk ellenőrzésének kölcsönös cseréjéről egy tanácsi határozatot hoztak létre.

Az e javaslatot kísérő hatásvizsgálat felbecsülte a környezeti levegőn történő emberi por- és ózonexpozíció okozta károk költségeit. Becslések szerint az EU 25 országában a 2000-es évben a por- és ózonexpozíció átlagosan kilenc hónappal rövidíti meg a várható átlagos élettartamot. Ez körülbelül 3,6 millió elvesztett életévnek, illetve évi 348 000 korai elhalálozásnak felel meg. Szakértők szerint ráadásul az ózon miatt mintegy 21 400 korai haláleset történt. A por és előanyagok veszélyes kibocsátásának csökkentése terén 2020-ig jelentős előrehaladás várható, például a várható élettartam átlagos megrövidülése körülbelül 5,5 hónapra csökken. Ugyanezen az időtartamon belül az ózon okozta korai halálesetek száma várhatóan körülbelül 600-zal csökken. Ezen hatások okozta károk költségei 2020-ban számítások szerint évi 189 és 609 euro között fog mozogni.

- **A javaslat hatáskörére vonatkozó meglévő rendelkezések**

E javaslat célja, hogy a következő különálló jogi eszközöket felülvizsgálja, és egyetlen egységes jogszabályba fogja össze.

A környezeti levegő minőségének vizsgálatáról és ellenőrzéséről szóló 96/62/EK tanácsi irányelv (a továbbiakban: keretirányelv), HL L 296., 1996.11.21., 55. o.

A környezeti levegőben lévő kén-dioxidra, nitrogén-dioxidra és nitrogén-oxidokra, valamint porra és ólomra vonatkozó határértékekről szóló 1999/30/EK tanácsi irányelv, HL L 163., 1999.6.29., 41. o. (a továbbiakban: első származékos irányelv).

Az környezeti levegőben található benzolra és szén-monoxidra vonatkozó határértékekről szóló 2000/69/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, HL L 313., 2000.12.13., 12. o. (a továbbiakban: második származékos irányelv).

A környezeti levegő ózontartalmáról szóló 2002/3/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, HL L 67., 2002.3.9., 14. o. (a továbbiakban: harmadik származékos irányelv).

A tagállamokban a környezeti levegőszennyezés mérését végző hálózatok és egyedi állomások által szolgáltatott információ és adatok kölcsönös cseréjének létrehozásáról szóló 97/101/EK tanácsi határozat, HL L 35., 1997.2.5., 14. o. (a továbbiakban: információcseréről szóló határozat).

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival és célkitűzéseivel**

E javaslat összhangban van az Európai Közösséget létrehozó szerződés 175. cikkével, és célja az emberi egészség és környezet magas szintű védelmének biztosítása.

2) A KONZULTÁCIÓ AZ ÉRDEKELT FELEKKEL ÉS HATÁSÁNAK ELEMZÉSE

- **Konzultáció az érdekelt felekkel**

A konzultáció módszerei, a megcélzott főbb szektorok és a hozzászóló felek általános bemutatása

Körülbelül 13 főbb értekezletre került sor az érdekelt felek részvételével, amelyek között voltak ipari csoportok (közúti járművekkel, olajfínomítókval kapcsolatos csoportok, az illékony szerves vegyületek terén érintett iparágak és általános ipari képviselők), tagállamok és nem kormányzati szervezetek, ideértve az Európai Környezetvédelmi Irodát, a svéd Savas Eső Titkárságát és az Egészségügyi Világszervezet (WHO). A csatlakozásra váró országok és az Európai Gazdasági Térség országai is meghívást kaptak ezekre az értekezletekre. Ezen kívül a Bizottság szolgálatai körülbelül száz vagy még több értekezletet rendeztek, amelyeken a különböző technikai munkacsoportok vettek részt. A levegőszennyezésről szóló tematikus stratégia elemeivel kapcsolatban ezen felül egy interneten keresztül lebonyolított konzultációt is tartottak, amely tartalmazta a jelenlegi javaslat elemeinek egy részét.

A visszajelzések összefoglalása és figyelembevételük módja

A tagállamok és az egyéb érdekelt felek többnyire támogatják a jogszabályok egyszerűsítésére vonatkozó bizottsági kezdeményezést. Ezenkívül a tagállamok i. felismerik az új PM_{2,5} szennyező anyag problémája kezelésének fontosságát, ii. a várható költségek és a betartás megvalósíthatósága fényében óvatos magatartást tanúsítanak a levegőminőségi előírások abszolút szintjének felállításával kapcsolatban, és iii. támogatják azt az elgondolást, hogy az expozíció mértékét általában véve csökkenteni kell, és hogy a szennyezettebb helyeken nagyobb méretű fellépésre van szükség. A javaslat így a PM_{2,5}-re vonatkozóan viszonylag magas koncentrációs felső határról gondoskodik, amely az Unióban mindenütt alkalmazásra kerülne, és amely védelmet nyújtana az indokolatlanul nagy veszélyek ellen, de kizárólag a legszennyezettebb területeken jelentene terhet. A tagállamok ezen kívül kötelesek lennének a PM_{2,5}-öt városi háttérű helyszíneken mérni, valamint a mért átlagos szinteket differenciáltan csökkenteni a 2010-es szennyezési szintek mérésének megfelelően. Ez lehetővé fogja tenni,

hogy az általános expozíció a tagállamok által kiválasztott leghatékonyabb módon csökkenjen.

2004. december 1-je és 2005. január 31-e között nyílt internetes konzultációra került sor, mely során a Bizottság 11 578 visszajelzést kapott. Az eredmények a következő honlapon olvashatók: http://europa.eu.int/comm/environment/air/cafe/pdf/air_pollu_en.pdf.

- **Szakértők bevonása**

Az érintett tudományos vagy szakterületek

A következő területekkel kapcsolatos szakvéleményeket használták fel a javaslat és a levegőszennyezésről szóló tematikus stratégia kidolgozása során: 1) a levegőszennyezés emberi egészségre gyakorolt hatásai, 2) integrált vizsgálati modellezés és költség-hatékony szabályozási stratégiák kidolgozása, 3) az egészségügyi hatások felmérése, ideértve a pénzügyi vonatkozásokat is, 4) az ökológiai rendszer előnyeinek felmérése, 5) makroökonómiai modellezés és 6) a levegőminőség vizsgálatára és ellenőrzésére vonatkozó szakvélemény.

Alkalmazott módszer

Szolgáltatási szerződések, támogatási megállapodások és a Bizottság által összehívott értekezletek.

A legfontosabb szervezetek/szakértők, akikkel konzultáció történt

Egészségügyi Világszervezet (WHO), Nemzetközi Alkalmazott Rendszerelemzési Intézet (*International Institute of Applied Systems Analysis*), AEA Technology, a nagy távolságokra jutó, országhatárokon áterjedő levegőszennyezésről szóló egyezmény, Európai Környezetvédelmi Ügynökség, Közös Kutatóközpont (ISPRA), a porral foglalkozó bizottsági munkacsoport, a végrehajtással foglalkozó bizottsági munkacsoport és az Európai Bizottság egészségügyi és környezeti kockázatokkal foglalkozó tudományos bizottsága (EKKTB).

A beérkezett és felhasznált vélemények összefoglalása

A Bizottsághoz beérkezett nagyszámú adatot az alábbiakban lehet összefoglalni: i. a $PM_{2,5}$ az egészségre veszélyes, ii. a $PM_{2,5}$ a környezeti porszint antropogén hozzájárulásainak megfelelőbb mértékegysége iii. a durva frakcióból ($PM_{2,5}$ és PM_{10} között) eredő veszélyeket sem szabad alábecsülni.

A szakértői vélemények nyilvános hozzáférhetőségének biztosítása

A szakértőktől és a szerződésekből származó valamennyi jelentés módszeresen felkerült az internetre, hogy azok nyilvánosan is hozzáférhetők legyenek.

- **Hatásvizsgálat**

Az emberi $PM_{2,5}$ -expozíció szabályozását illetően a Bizottság a következő választási lehetőségeket vizsgálta meg: Valamennyi választási lehetőség azt feltételezi, hogy a PM_{10} meglévő határértékei hatályban maradnak.

- (1) A $PM_{2,5}$ -expozíció csökkentésére vonatkozó cél bevezetése, amelyet 2020-ra kell elérni, és amely azt tűzné ki célul, hogy a városi háttérű $PM_{2,5}$ -koncentrációt olyan százalékos aránnyal csökkentse, amelyet a 2008–2010 közötti időtartam alatt (a tagállamban) mért átlag alapján határoznának meg. Ezt a célt a lehető leghamarabb teljesíteni kell, ugyanakkor jogilag nem kötelező erejű.
- (2) A PM_{10} -re vonatkozó 2010-es indikatív határértékek felváltása egy olyan jogilag kötelező erejű határértékkel, amely az éves átlagos $PM_{2,5}$ -koncentrációra vonatkozna, és amelyet 2015-re kellene elérni. Ezt a határértéket úgy terveznék meg, hogy magas fokú védelmet nyújtson a lakosságnak, és a tagállamok területén mindenütt alkalmazásra kerülne.
- (3) A PM_{10} -re vonatkozó 2010-es határértékek felváltása egy olyan jogilag kötelező erejű „felső határral”, amely a $25\mu g m^{-3}$ -es $PM_{2,5}$ koncentrációjának éves átlagára vonatkozna, és amelyet 2010-re kellene elérni. Ezt a „felső határt” vagy plafont úgy terveznék meg, hogy korlátozza a lakosságot fenyegető indokolatlanul nagy veszélyeket.
- (4) A PM_{10} -re vonatkozó 2010-es határértékek felváltása egy olyan nem kötelező erejű célértékkel, amely a $PM_{2,5}$ -koncentráció éves átlagára vonatkozik, és amelyet lehetőség szerint 2010-re kellene elérni. E határérték számértéke megegyezne a fenti (2) választási lehetőségben említett határértékkel; valamint
- (5) Nem csinálni semmit, azaz nem vezetni be az emberi $PM_{2,5}$ -expozíció csökkentésére vonatkozóan követelményeket.

Az európai gazdaságra gyakorolt jelentős hatások fényében a be nem avatkozást hirdető (5) választási lehetőség nem komoly választás. A Bizottság az (1) és a (3) választási lehetőség kombinációját javasolja. E kombináció összhangban van az Egészségügyi Világszervezet legjobb tanácsaival. A hatásvizsgálatot alátámasztó elemzés azt mutatja, hogy szigorú egységes határérték alkalmazása nem annyira költséghatékony, mint az (1) választási lehetőség, mivel a határérték a legszennyezettebb területeken lenne a leghatékonyabb, amely nem szükségszerűen az a terület, ahol a legtöbb ember van expozíciónak kitéve. Az előnyben részesített kombináció előnyeit évi 37–120 milliárd euróra, költségeit pedig körülbelül évi 5 milliárd euróra becsülték.

Az egyszerűsítés és a jelentési követelmények modernizációja valószínűleg csökkenti a tagállamok adminisztrációs terheit, noha ezt a csökkentést nem lehet pontosan számszerűsíteni. A javaslatok azonban szükségessé teszik a levegőminőség bizonyos kiegészítő ellenőrzését, bár az ezzel járó költségek alacsonyak, mintegy néhány millió eurós nagyságrendűek. Ez elő fogja segíteni a levegőszennyezés problémájának tudatosítását, és hosszabb távon lehetővé teheti a költségesebb ellenőrzéssel (monitoring) szemben a modellezés számottevőbb használatát a levegőminőség vizsgálatával kapcsolatban.

A Bizottság által végzett, és a munkaprogramban szereplő hatásvizsgálatról szóló jelentés megtekinthető a következő weboldalon: <http://www.europa.eu/dg/env/cafe/index>.

3) A JAVASLAT JOGI ELEMEI

- **A javasolt intézkedés összefoglalása**

A jelenlegi javaslat célja az, hogy alaposan felülvizsgálja és egyetlen egységes irányelvben egyesítse a környezeti levegő minőségéről szóló meglévő vívmányok öt különálló elemét. Ez szükségszerűen egyszerűsíti és egységesíti a meglévő rendelkezéseket, különösen az ellenőrzéssel és a jelentéssel kapcsolatban. A javaslat ezenkívül az új tudományos eredmények tükrözése érdekében naprakésszé teszi a rendelkezéseket, valamint bevezeti a környezeti levegőn történő emberi PM_{2,5}-expozíció szabályozását.

- **Jogalap**

A javaslat jogalapja a Szerződés 175. cikke.

- **A szubszidiaritás elve**

Érvényesül a szubszidiaritás elve, mivel a javaslat nem a Közösség kizárólagos hatáskörébe esik.

A javaslat célkitűzéseit a tagállamok nem tudják kielégítő mértékben megvalósítani a következő okok miatt.

A meglévő jogszabályok a Közösség minden részére vonatkozó levegőminőségi minimálelőírásokat állítottak fel, és ez a szabály az egyszerűsítés után is megmarad. A levegőben lévő por ráadásul országhatárokon áterjedő anyagi összetevőkből áll, így valamennyi tagállamnak intézkedéseket kell hoznia annak érdekében, hogy a lakosságot fenyegető veszély minden tagállamban csökkenjen.

A javaslat célkitűzéseit a következő okok miatt lehet közösségi fellépéssel hatékonyabban megvalósítani:

E javaslat legfőbb motivációja a Közösség egészen alkalmazandó levegőminőségi minimálelőírásokat meghatározó meglévő jogszabályok módosítása és egyszerűsítése. A PM_{2,5} ráadásul országhatárokon áterjedő anyagi összetevőkből áll olyannyira, hogy a légkörbe kibocsátott vagy az ott kialakult szennyezés több ezer kilométeren át is elterjedhet. A probléma mérete így közösségi fellépést tesz szükségessé.

A légköri modellezés és a levegőszennyezés mérései vitathatatlanul kimutatják, hogy egy adott tagállamban kibocsátott szennyező anyag hozzájárul a más tagállamokban mért szennyezéshez. Ez azt mutatja, hogy az egyes tagállamok nem tudják egymagukban megoldani a problémát, és összehangolt uniós méretű fellépésre van szükség.

A javaslat a meglévő jogszabályok egyszerűsítésére összpontosít. A PM_{2,5}-öt illetően a javaslat valamennyi tagállamra vonatkozóan közösségi célkitűzéseket határoz meg, de a megfelelő tagállam hatóságaira bízta a megfelelés érdekében alkalmazandó módszerek meghatározását, így levegőminőségi minimálelőírásokról gondoskodik az EU valamennyi polgára számára.

A javaslat ezért megfelel a szubszidiaritás elvének.

- **Az arányosság elve**

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következő ok(ok) miatt.

A választott jogi eszköz az irányelv, mivel 1) a javaslat célja a meglévő irányelvek egyszerűsítése; és 2) célkitűzéseket határoz meg, míg a megvalósítás részleteit a tagállamokra bízta, akik pontosabban ismerik a helyi körülményeket és azokat az intézkedéseket, amelyek a legköltséghatékonyabb módon eredményeznek levegőminőséggel kapcsolatos előnyöket.

A javaslat célja az ellenőrzési és jelentési követelmények egyszerűsítése az információt megosztó rendszer és az elektronikus jelentéskészítés felé történő előrehaladással. Bizonyos jelentési követelményeket ráadásul vissza fog vonni. Ez csökkenteni fogja a tagállamok adminisztrációs terheit, noha ennek pontos mértékét nem lehet még számszerűsíteni. Ezenkívül, noha a javaslat rövid- és középtávon további ellenőrzési követelményeket ír elő, végső fokon lehetővé teszi bizonyos levegőszennyezési problémák jobb tudományos megértését, amely pedig a levegőminőség vizsgálata során a költségesebb ellenőrzéssel (monitoring) szemben a modellezés számottevőbb használatát eredményezi. Az ellenőrzési tevékenységből fakadó költség-megtakarításra így hosszabb távon lehet számítani.

- **Az eszközök megválasztása**

A javasolt eszközök: irányelv

Egyéb eszközök az alábbi okok miatt nem lennének megfelelőek.

A jelenlegi javaslat célja négy meglévő irányelv és egy tanácsi határozat egyszerűsítése és egyetlen egységes okmányba történő egyesítése. Ennek fényében, illetve tekintettel arra, hogy a meglévő jogszabályok közösségi célkitűzéseket határoznak meg, a megfelelés érdekében alkalmazandó intézkedések megválasztását azonban a tagállamokra bízta, a legjobb eszköz az irányelv.

4) KÖLTSÉGVETÉS HATÁSAI

A javaslatához kapcsolódó szükséges kutatásokat a tagállamok, illetve a hetedik kutatási keretprogramban e célra már megállapított költségvetés által fedezett uniós hozzájárulás fedezi, mint ahogy a Bizottság a 2007–2013 közötti időtartamra szóló pénzügyi tervben ezt javasolta. Ezen intézkedéseken túl a javaslatnak nincsenek hatásai a közösségi költségvetésre nézve.

5) TOVÁBBI INFORMÁCIÓK

- **Egyszerűsítés**

A javaslat jogszabályok egyszerűsítéséről és az (uniós vagy nemzeti) hatóságok adminisztratív eljárásainak egyszerűsítéséről gondoskodik.

Négy irányelvet, valamint egy tanácsi határozatot egyesít egyetlen irányelvbe. Hatályon kívül helyez felesleges rendelkezéseket, javítja a különálló jogi aktusok közötti összhangot, és szükségtelen kötelezettségeket von vissza. Nélkülözhető jelentési követelményeket von

vissza, és számítások szerint a jövőbeli ellenőrzés (monitoring) kizárólag elektronikus úton történik majd, ami csökkenti a tagállamok adminisztrációs terheit.

Az elektronikus jelentéskészítés felé tett lépéssel leegyszerűsödnek a jelentési és ellenőrzési követelmények. Ez megkönnyíti a tagállamokra irányuló belső adminisztrációs követelményeket.

A javaslat beleillik a Bizottságnak a közösségi vívmányok (*acquis communautaire*) naprakésszé tételére és egyszerűsítésére vonatkozó folyamatos programjába, valamint munka- és jogalkotási programjába (referenciaszám: CLWP 2004 1011-es adatlap 2005).

- **A meglévő jogszabályok hatályon kívül helyezése**

A javaslat elfogadása meglévő jogszabályok hatályon kívül helyezését eredményezi.

- **Felülvizsgálati/módosító/megszüntetési záradék**

Az ezen irányelv elfogadását követő öt éven belül a Bizottság felülvizsgálja a PM_{2,5}-tel kapcsolatos rendelkezéseket. A Bizottság főképp olyan részletes megközelítést fog kifejleszteni és javasolni, amely jogilag kötelező erejű expozíció-csökkentést hoz létre, és amely figyelembe veszi a különböző jövőbeni levegőminőségi helyzeteket és csökkentési lehetőségeket a tagállamokban.

- **Megfelelési táblázat**

A tagállamok eljuttatják a Bizottsághoz az irányelvet átültető nemzeti rendelkezések szövegét, valamint e rendelkezések és az irányelv közötti megfelelési táblázatot.

- **Európai Gazdasági Térség**

A javasolt jogi aktus EGT-vonatkozással bír, ezért ki kell terjednie az Európai Gazdasági Térségre.

- **A javaslat részletes magyarázata**

Mivel e javaslat legfőbb motivációja különböző jogi szövegek felülvizsgálata és egyesítése, valamint felesleges szöveg eltávolítása, kizárólag a meglévő jogszabályok főbb változásai kerültek itt bemutatásra.

III. fejezet (A levegőminőség kezelése):

A Bizottság nem javasolja a meglévő levegőminőségi határértékek módosítását, javasolja azonban a meglévő rendelkezések szigorítását annak érdekében, hogy a tagállamok a meg nem felelés megszüntetése céljából kötelesek legyenek tervek és programokat készíteni, illetve megvalósítani. A Bizottság azonban javasolni fogja, hogy amennyiben a tagállamok valamennyi ésszerű intézkedést meghoztak, és bizonyos objektív kritériumoknak megfeleltek, elhalaszthassák a megvalósításra vonatkozó időpontot azokban az érintett övezetekben, ahol a határértékeknek való megfelelés még nem történt meg. Bármilyen kiterjesztésről értesíteni kell a Bizottságot. A Bizottság továbbá megerősíti a jelenlegi jogszabályok azon szándékát, hogy a megfelelés ellenőrzésekor ne vegyék figyelembe a természetes források szennyezéshez történő hozzájárulását.

Jelentős bizonyítékok szólnak a mellett, hogy a finom por ($PM_{2,5}$) veszélyesebb, mint a nagyobb szemcséjű. Ugyanakkor a durvább frakciót (amelynek átmérője 2,5-től 10 μm -ig terjedhet) sem szabad figyelmen kívül hagyni. Így olyan új megközelítésre van szükség, amely szerint a meglévő PM_{10} -szabályozás kiegészítéseként a $PM_{2,5}$ -öt is szabályozni fogják. Ezt a véleményt támogatja az egészségügyi és környezeti kockázatok tudományos bizottsága. E javasolt megközelítés a környezeti levegőben lévő $PM_{2,5}$ -re vonatkozóan koncentrációs felső határt állítana fel a lakosságot fenyegető indokolatlanul nagy veszélyek elhárításának érdekében, amelyet 2010-re kell teljesíteni. Ezt olyan nem kötelező jellegű céllal párosítanák, amely szerint mérési adatok alapján 2010 és 2020 között valamennyi tagállamban csökkenteni kellene az emberi általános $PM_{2,5}$ -expozíciót.

A javaslat ezenkívül bizonyos szennyező anyagok – mint például a $PM_{2,5}$ – szélesebb körű ellenőrzését irányozza elő. Ez lehetővé teszi e szennyező anyagok jobb megértését, és a szakpolitikák megfelelőbb kidolgozásához vezet a jövőben. Ráadásul ezen ellenőrzés végső fokon lehetővé teheti a modellezés, valamint a levegőszennyezés mértékét vizsgáló objektív becslési technikák szélesebb körű használatát, illetve a költségesebb ellenőrzés kisebb mértékű igénybevételét.

V. fejezet (Információ és jelentés)

A Bizottság javasolja az elektronikus jelentéskészítő rendszerre történő áttérést, amely az INSPIRE keretirányelv¹ belül (*infrastructure for spatial information – térinformatikai infrastruktúra*) az információk megosztásának rendszerén alapulna. E megközelítés csökkenteni fogja a papírmunkát, lerövidíti az információáramlást, növeli a vizsgálati kapacitást, és megkönnyíti a nyilvánosságnak az információkhoz történő hozzáférését. Így az információcseréről szóló határozat jelentési mechanizmusra vonatkozó rendelkezései mindaddig hatályban maradnak, amíg az INSPIRE-irányelv keretén belül új végrehajtási rendelkezéseket nem fogadnak el.

¹ COM(2004) 516 végleges

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a környezeti levegő minőségéről és a Tiszta levegőt Európának elnevezésű programról

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére³,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárással⁴ összhangban,

mivel:

- (1) Az 1600/2002/EK, 2002. július 22-i európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁵ elfogadott hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapítja, hogy a szennyezést olyan szintre kell csökkenteni, amely minimalizálja az emberi egészségre gyakorolt káros hatásokat, különleges figyelmet fordítva az érzékeny népességcsoportokra és a környezet egészére, valamint megállapítja, hogy szükség van a levegőminőség – ideértve a szennyező anyagok lerakódását is – ellenőrzésének és vizsgálatának fejlesztésére, és a lakosság tájékoztatására.
- (2) Az emberi egészség és a környezet egésze védelmének érdekében el kell kerülni, meg kell előzni vagy le kell csökkenteni a káros szennyezőanyag-kibocsátást, valamint megfelelő előírásokat kell felállítani a környezeti levegőre vonatkozóan, figyelembe véve az Egészségügyi Világszervezet idevágó előírásait, iránymutatásait és programjait.
- (3) A környezeti levegő minőségének vizsgálatáról és ellenőrzéséről szóló, 1996. szeptember 27-i 96/62/EK tanácsi irányelv⁶, a környezeti levegőben lévő kén-

¹ HL [...], [...], [...] o.

² HL [...], [...], [...] o.

³ HL [...], [...], [...] o.

⁴ Az Európai Parlament [...] véleménye, a Tanács [...] közös álláspontja

⁵ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

⁶ HL L 296., 1996.11.21., 55. o. A legutóbb az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1.o.) módosított irányelv.

dioxidra, nitrogén-dioxidra és nitrogén-oxidokra, valamint porra és ólomra vonatkozó határértékekről szóló, 1999. április 22-i 1999/30/EK tanácsi irányelv⁷, a környezeti levegőben található benzolra és szén-monoxidra vonatkozó határértékekről szóló, 2000. november 16-i 2000/69/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁸, a környezeti levegő ózontartalmáról szóló, 2002. február 12-i 2002/3/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁹, valamint a tagállamokban a környezeti levegőszennyezés mérését végző hálózatok és egyedi állomások által szolgáltatott információ és adatok kölcsönös cseréjének létrehozásáról szóló, 1997. január 27-i 97/101/EK tanácsi határozat¹⁰ alapos felülvizsgálatára van szükség annak érdekében, hogy ezek felöleljék a legfrissebb egészségügyi és tudományos eredményeket, illetve a tagállamok tapasztalatait. Az érthetőség, az egyszerűsítés és az adminisztrációs hatékonyság érdekében helyénvaló ezt az öt jogi aktust egyetlen egységes irányelvvel felváltani.

- (4) A környezeti levegőben található arzénről, kadmiumról, higanyról, nikkelről és policiklusos aromás szénhidrogénekről szóló, 2004. december 15-i 2004/107/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹¹ egységesíthetik ezen irányelvvel, miután végrehajtásának vonatkozásában elegendő tapasztalatot szereztek.
- (5) A levegőminőség vizsgálatára vonatkozóan közös megközelítést kell követni közös vizsgálati kritériumoknak megfelelően. A környezeti levegő minőségének vizsgálatakor figyelembe kell venni a népességcsoportok és a levegőszennyezésnek kitett ökológiai rendszerek méretét. Helyénvaló tehát valamennyi tagállam területét olyan övezetekbe vagy agglomerációkba sorolni, amelyek tükrözik a népsűrűséget.
- (6) Annak biztosítása érdekében, hogy a levegőszennyezésről gyűjtött információk elég reprezentatívak és a Közösségen belül egymással összehasonlíthatók legyenek, a környezeti levegő minőségének vizsgálatánál fontos szabványosított mérési technikák, valamint a mérőállomások számára és helyére vonatkozóan közös kritériumok alkalmazása. A mérési technikákon kívül más technikákat is lehet használni a környezeti levegő minőségének vizsgálata során, ezért szükségeszerű meghatározni az ilyen technikák használatának és elvárt pontosságának kritériumait.
- (7) A finom por hatásainak jobb megértése és a megfelelő szakpolitikák kidolgozása érdekében ezen anyaggal kapcsolatban a háttérállomásokon részletes méréseket kell végezni. Ezeknek a méréseknek összhangban kell állniuk a nagy távolságra jutó, országhatárokon áterjedő légszennyezésről szóló egyezmény megkötéséről szóló, 81/462/EGK, 1981. június 11-i tanácsi határozatban¹² elfogadott együttműködési program (EMEP) méréseivel.
- (8) Ha a levegőminőség állapota jó, akkor ezt fenn kell tartani, illetve javítani kell. Amennyiben a levegőminőségi előírásokat túllépik, a tagállamoknak a meghatározott

⁷ HL L 163., 1999.6.29., 41. o. A legutóbb a 2001/744/EK bizottsági határozattal (HL L 278, 2001.10.23., 35. o.) módosított irányelv.

⁸ HL L 313., 2000.12.13., 12. o.

⁹ HL L 67., 2002.3.9., 14. o.

¹⁰ HL L 35., 1997.2.5., 14. o. A legutóbb a 2001/752/EK bizottsági határozattal (HL L 282, 2001.10.26., 69. o.) módosított határozat.

¹¹ HL L 23., 2005.1.26., 3. o.

¹² HL L 171., 1981.6.27., 11.o.

értékek betartásának elérése érdekében intézkedéseket kell tenniük; figyelmen kívül kell azonban hagyni az utak téli homokszórásának tulajdonítható túllépéseket.

- (9) A környezetszennyezésből származó, növényzetet fenyegető veszély a városi területektől messzebbre eső helyeken a legjelentősebb, ahol az ilyen növényzet megtalálható. Az ilyen veszélyekkel és a növényzet védelmére vonatkozó levegőminőségi előírások betartásával kapcsolatos vizsgálat a beépített területektől messzebbre eső helyekre kell, hogy összpontosítson.
- (10) A finom por ($PM_{2,5}$) emberi egészségre gyakorolt jelentős negatív hatásokért felelős. Ezenkívül az olyan azonosítható küszöbérték, amely alatt a $PM_{2,5}$ nem jelentene veszélyt, még nem létezik. Így ezt a szennyező anyagot nem szabad ugyanúgy szabályozni, mint a levegőt szennyező többi anyagot. E megközelítés a városi háttérű koncentráció általános csökkentését célozza meg annak biztosítása érdekében, hogy a lakosság jelentős része élvezze a jobb levegőminőségből származó előnyöket. Annak érdekében azonban, hogy az egészség védelmének minimális fokát mindenütt biztosítsák, a megközelítést abszolút koncentrációs felső határral kell párosítani.
- (11) Nem változnak azok a már meglévő hosszú távú célkitűzések, amelyek az ózon-expozíció okozta, az emberi egészségre, a növényzetre és az ökológiai rendszerekre gyakorolt káros hatások elleni hatékony védelem biztosítására vonatkoznak. Az ózonnal kapcsolatban fel kell állítani egy riasztási küszöbértéket és egy tájékoztatási küszöbértéket a teljes lakosságnak és az érzékeny népességcsoportoknak a rövid expozícióktól, illetve a megnövekedett ózonkoncentrációtól történő általános védelme érdekében. Ezen küszöbértékeknek az expozíció kockázatairól szóló információk nyilvános elterjesztését és az ózonszint csökkentésére alkalmas rövid távú intézkedések végrehajtását kell eredményezniük ott, ahol a riasztási küszöbérték túl magas.
- (12) Az ózon országhatárokon áterjedő szennyező anyag, amely az egyes légköri szennyezők nemzeti kibocsátási határértékeiről szóló, 2001. október 23-i 2001/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹³ említett primer szennyező anyagok kibocsátása révén alakul ki a légkörben. A levegőminőségi célok és az ózonra vonatkozó hosszú távú célkitűzések irányában történő, ezen irányelvben meghatározott előrehaladást a 2001/81/EK irányelvben említett jelenlegi és/vagy felülvizsgált célokkal és kibocsátási határértékek segítségével kell megállapítani.
- (13) A helyhez kötött méréseket kötelezővé kell tenni azokban az övezetekben, ahol a hosszú távú célkitűzések szerinti értékeket túllépték. Engedélyezni kell a kiegészítő vizsgálati módok használatát a helyhez kötött mintavételi pontok előírt számának csökkentése céljából.
- (14) A természetes forrásokból származó szennyező kibocsátásokat mérni lehet, de szabályozni nem. Ezért amikor kellő bizonyossággal meg lehet határozni a környezeti levegő szennyezettségének természetes forrásból eredő részét, akkor ezt a levegőminőségi határértékek betartásának vizsgálata során figyelmen kívül kell hagyni.

¹³

HL L 309., 2001.11.27., 22. o. A legutóbb a 2003. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

- (15) A meglévő levegőminőségi határértékek nem változnak, noha lehetővé kell tenni azon határidő meghosszabbítását, amelyen belül ezek betartásról gondoskodni kell, amennyiben a meghatározott övezetekben és agglomerációkban a szennyezést csökkentő megfelelő intézkedések végrehajtása ellenére is betartással kapcsolatos akut problémák jelentkeznek. Egy adott övezetre vagy agglomerációra vonatkozó bármely halasztást átfogó tervnek kell kísérnie a betartásnak a felülvizsgált időtartamon belül történő biztosítása érdekében.
- (16) Terveket és programokat kell kidolgozni az olyan övezetekre és agglomerációkra vonatkozóan, ahol a környezeti levegőben lévő szennyező anyagok koncentrációja túllépi a megfelelő levegőminőségi előírások bármely alkalmazott ideiglenes túllépési tőrüssel növelt értékét. A levegőszennyezés számos különböző forrásból és tevékenységből ered. A különböző szakpolitikák egységességének biztosítása érdekében az ilyen terveknek és programoknak egymással összhangban kell állniuk, valamint összhangban kell lenniük azokkal a tervekkel és programokkal is, amelyeket a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló, 2001. október 23-i 2001/80/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁴, a 2001/81/EK irányelv és a környezeti zaj értékeléséről és kezeléséről szóló, 2002. június 25-i 2002/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁵ alapján készültek.
- (17) Cselekvési terveket kell kidolgozni, amelyek jelzik azokat az intézkedéseket, amelyeket rövid távon kell meghozni ott, ahol fennáll az egy vagy több megfelelő levegőminőségi előírás vagy riasztási küszöbérték túllépésének veszélye, hogy ezzel csökkenjen a veszély, és korlátozzák a túllépés időtartamát. Az ózonnal kapcsolatban az ilyen rövid távú cselekvési terveknek figyelembe kell venniük a környezeti levegő ózontartalmáról szóló 2002/3/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv végrehajtására vonatkozó útmutatásról szóló, 2004. március 19-i 2004/279/EK bizottsági határozat¹⁶ rendelkezéseit.
- (18) Ezek a tervek és programok a levegőminőség és a környezet közvetlen javítását célozzák, következésképpen nem tartoznak a bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2001. június 27-i 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁷ rendelkezéseinek hatálya alá.
- (19) A tagállamoknak tanácskozniuk kell egymással, ha egy másik tagállamból származó jelentős mértékű szennyezést követően egy adott szennyező anyag szintje meghaladja vagy valószínűleg meg fogja haladni a megfelelő levegőminőségi előírások túllépési tőrüssel növelt értékét, vagy adott esetben a riasztási küszöbértéket. Bizonyos szennyező anyagok, mint például az ózon vagy a por, országhatárokon áterjedő jellege miatt szükség lehet a szomszédos tagállamok közötti koordinációra a tervek, programok, rövid távú cselekvési programok kidolgozását és megvalósítását, valamint a lakosság tájékoztatását illetően. Adott esetben a tagállamoknak harmadik országokkal is együttműködést kell folytatniuk különös hangsúlyt fektetve arra, hogy a csatlakozásra váró országokat is hamarosan bevonják ezekbe az együttműködésekbe.

¹⁴ HL L 309., 2001.11.27., 1. o. A legutóbb a 2003. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

¹⁵ HL L 189, 2002.7.18., 12. o.

¹⁶ HL L 87., 2004.3.25., 50. o.

¹⁷ HL L 197., 2001.7.21., 30. o.

- (20) A tagállamoknak és a Bizottságnak a levegőminőségre vonatkozó információkat össze kell gyűjteniük, meg kell osztaniuk egymással, és a nyilvánosság elé kell tárniuk a levegőszennyezés hatásainak jobb tudatosítása és megfelelő szakpolitikák kidolgozása érdekében. A nyilvánosság számára a lehető leghamarabb hozzáférhetővé kell tenni a környezeti levegőben lévő valamennyi szabályozás alatt álló szennyező anyag koncentrációjára vonatkozó naprakész információkat.
- (21) Az adatokat egységesített alakban kell a Bizottság rendelkezésére bocsátani a levegőminőségre vonatkozó információk kezelésének és összehasonlításának megkönnyítése érdekében.
- (22) Szükségszerű alkalmazni a levegőminőségre vonatkozó adatszolgáltatási, vizsgálati és jelentési eljárásokat annak érdekében, hogy lehetőség legyen az elektronikus eszközök és az internet használatára az információk nyilvánosság elé bocsátásának, illetve a [...] irányelvvel¹⁸ történő összeegyeztethetőség legfőbb eszközeként.
- (23) A tudományos és technikai fejlődés, valamint az összegyűjtendő információk miatt helyénvaló a környezeti levegő minőségének vizsgálatára használt kritériumok és technikák alkalmazásának lehetőségéről gondoskodni. Adott esetben továbbá a levegőminőség modellezésére vonatkozóan referenciatechnikákat kell elfogadni.
- (24) Mivel ezen irányelv levegőminőségi célkitűzéseit kizárólag tagállami szinten nem lehet kielégítően teljesíteni, valamint ezen célkitűzések a levegőt szennyező anyagok országhatárokon áttérjedő természete miatt közösségi szinten könnyebben teljesíthetők, a Közösség intézkedéseket fogadhat el a Szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvvel összhangban. Az ugyanazon cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ezen irányelv nem lépi túl az említett célkitűzések teljesítéséhez szükséges mértéket,
- (25) A tagállamok megállapítják az ezen irányelv rendelkezéseinek megsértésére vonatkozó szankciórendszert, és biztosítják, hogy a szankciók végrehajtásra kerüljenek. A szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (26) Az ezen irányelv által hatályon kívül helyezett jogi aktusok bizonyos rendelkezéseinek hatályban kell maradniuk annak érdekében, hogy biztosítsák a nitrogén-dioxidra vonatkozó meglévő levegőminőségi határok folytonosságát mindaddig, amíg ezeket a határértékeket 2010. január 1-jétől ki nem cserélik, valamint hogy biztosítsák a környezeti levegőben található arzénról, kadmiumról, higanyról, nikkelről és policiklusos aromás szénhidrogénekről szóló 2004/107/EK irányelvvel összefüggésben előírt előzetes levegőminőségi vizsgálatra vonatkozó kötelezettség folytonosságát.
- (27) Ezen irányelvnek a nemzeti jogba való átültetésére irányuló köteleesség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek tartalma a korábbi irányelvekhez képest jelentős mértékben változott. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó köteleesség az eddigi irányelvekből adódik.

¹⁸

[HL L [...], [...], [...] o.]

- (28) Az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja azokat az elveket, amelyeket különösen az Európai Unió alapjogi chartája elismer. Az irányelv különösen a magas szintű környezetvédelem közösségi szakpolitikákba történő integrálását és a környezetvédelmi minőség javítását kívánja elősegíteni a fenntartható fejlődés elvével összhangban, amelyet az Európai Unió alapjogi chartájának 37. cikkében határoztak meg.
- (29) Az ezen irányelv alkalmazásához szükséges intézkedéseket az 1999/468/EK, a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló 1999. június 28-i tanácsi határozattal¹⁹ összhangban kell elfogadni.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. fejezet

Általános rendelkezések

1. cikk

Tárgy

Ezen irányelv olyan intézkedéseket állapít meg, amelyek célja a következő:

- (1) a környezeti levegő minőségére vonatkozó célkitűzések meghatározása és létrehozása az emberi egészségre, valamint a környezet egészére gyakorolt káros hatások elkerülése, megelőzése vagy csökkentése érdekében;
- (2) a környezeti levegő vizsgálata a tagállamokban közös módszerek és kritériumok alapján, különös figyelemmel a környezeti levegőben lévő bizonyos szennyező anyagok koncentrációjának vizsgálatára;
- (3) a környezeti levegő minőségére vonatkozó információk rendelkezésre bocsátása a szennyezés és a káros anyagok elleni küzdelem érdekében, valamint a hosszú távú tendenciák, illetve a nemzeti és a közösségi intézkedések által megvalósított eredmények ellenőrzése céljából;
- (4) annak biztosítása, hogy a környezeti levegő minőségére vonatkozó ilyen információkat a nyilvánosság elé tárják;
- (5) a környezeti levegő minőségének fenntartása ott, ahol ez jónak tekinthető, és javítása más esetekben;
- (6) a tagállamok közötti hatékonyabb együttműködés elősegítése a levegőszennyezés csökkentésével kapcsolatban.

¹⁹ HL L 184, 1999.7.17., 23. o.

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- (1) „környezeti levegő”: a troposzférán belüli szabadtéri levegő, kivéve a munkahelyeket;
- (2) „szennyező anyag”: a környezeti levegőben lévő és az emberi egészségre és/vagy a környezet egészére valószínűsíthetően káros hatást gyakorló bármely anyag;
- (3) „szint”: valamely szennyező anyagnak a környezeti levegőben lévő koncentrációja vagy egy adott idő alatt felületeken történő lerakódása;
- (4) „vizsgálat”: a szintek mérésére, számítására, előrejelzésére vagy becslésére használt bármely módszer;
- (5) „határérték”: az emberi egészségre és/vagy a környezet egészére gyakorolt káros hatások elkerülése, megelőzése vagy csökkentése céljából tudományos ismeretek alapján meghatározott szint, amelyet egy adott időtartamon belül kell elérni, elérése után pedig nem szabad túllépni;
- (6) „koncentrációs felső határ”: az emberi egészséget fenyegető indokolatlanul nagy veszélyek megelőzése céljából tudományos ismeretek alapján meghatározott szint, amelyet egy adott időtartamon belül kell elérni, elérése után pedig nem szabad túllépni;
- (7) „kritikus szint”: tudományos ismeretek alapján meghatározott szint, amely felett a receptort, mint például a növényeket, a fákat, az ökológiai rendszereket – kivéve azonban az embert – közvetlen káros hatás éri;
- (8) „túllépési tűrés”: a határérték azon százaléka, amellyel ez túlléphető az ezen irányelvben meghatározott feltételek teljesülése esetén;
- (9) „célérték”: az emberi egészségre és a környezet egészére gyakorolt káros hatások elkerülése, megelőzése vagy csökkentése céljából meghatározott szint, amelyet adott időtartam alatt kell elérni, ahol lehetséges;
- (10) „riasztási küszöbérték”: az a szint, amely felett a rövid idejű expozíció veszélyt jelent az emberi egészségre, és amelynél a tagállamok azonnali lépéseket tesznek;
- (11) „tájékoztatási küszöbérték”: az a szint, amely felett a rövid idejű expozíció veszélyt jelent az emberi egészségre a lakosság valamely különösen érzékeny csoportja tekintetében, és amelynél azonnali és megfelelő tájékoztatásra van szükség;
- (12) „felső vizsgálati küszöbérték”: az a szint, amely alatt a környezeti levegő minőségének vizsgálata céljából lehetőség van a mérési és modellezési technikák kombinációjának alkalmazására;

- (13) „alsó vizsgálati küszöbérték”: az a szint, amely alatt a környezeti levegő minőségének vizsgálata céljából lehetőség van kizárólagos modellezési vagy objektív becslési technikák alkalmazására;
- (14) „hosszú távú célkitűzés”: az a szint, amelyet az emberi egészség és a környezet hatékony védelmének biztosítása érdekében hosszú távon kell elérni, kivéve ha ez arányos intézkedésekkel nem teljesíthető.
- (15) „övezet”: a levegőminőség vizsgálatának és ellenőrzésének céljából valamely tagállam területének valamely, a tagállam által behatárolt része;
- (16) „agglomeráció”: olyan övezet, ahol a népesség száma meghaladja a 250 000 lakost, vagy ahol a népesség száma ugyan 250 000 lakos vagy annál kevesebb, de a tagállamok által meghatározandó, adott négyzetkilométerenkénti népsűrűséggel rendelkezik;
- (17) „PM10”: az a pormennyiség, amely 50 %-os leválasztási hatásfokkal átmegy az EN 12341-es szabványban meghatározott méret-szelektív bemeneti nyíláson 10 µm-es aerodinamikai átmérő esetén;
- (18) „PM2,5”: az a pormennyiség, amely 50 %-os leválasztási hatásfokkal átmegy az EN 14907-es szabványban meghatározott méret-szelektív bemeneti nyíláson 2,5 µm-es aerodinamikai átmérő esetén;
- (19) „átlagexpozíció-mutató”: a tagállamok területén, városi háttérű helyszíneken elvégzett mérések alapján meghatározott átlagos szint, amely a lakosság expozícióját tükrözi;
- (20) „az expozíció-csökkentésre vonatkozó célok”: az átlagexpozíció-mutató csökkentésének százalékos értéke, amelyet az emberi egészségre gyakorolt káros hatások csökkentésének céljából állítottak fel, és amelyet egy adott időtartamon belül kell teljesíteni;
- (21) „városi háttérű helyszínek”: városi területeken belüli helyek, ahol a tényleges szintek a teljes városi lakosság expozíciója vonatkozásában reprezentatívak;
- (22) „nitrogén-oxidok”: nitrogén-monoxid és nitrogén-dioxid móltörtjének (*volume mixing ratio*) (ppbv) összege, amelyet a nitrogén-dioxid tömegkoncentrációjának egységeiben fejeznek ki (µg/m³);
- (23) „helyhez kötött mérések”: meghatározott helyszíneken, folyamatosan vagy véletlenszerű mintavétellel végzett mérések a szinteknek az előírt adatminőségi célkitűzéseknek megfelelően történő meghatározása céljából;
- (24) „indikatív mérések”: olyan mérések, amelyek a helyhez kötött mérésekhez képest kevésbé szigorú minőségi kritériumoknak felelnek meg;
- (25) „illékony szerves vegyületek” (VOC): a metán kivételével minden olyan antropogén vagy biogén forrásból származó szerves vegyület, amely napfény jelenlétében a nitrogén-oxidokkal történő reakció során fotokémiai oxidálószerket hozhat létre.

3. cikk

Felelősség

1. A tagállamok a megfelelő szinteken kijelölik a következőkért felelős illetékes hatóságokat és szerveket:
 - a) a környezeti levegő minőségének vizsgálata;
 - b) a mérési rendszerek (módszerek, berendezések, hálózatok és laboratóriumok) jóváhagyása;
 - c) a mérések pontosságának biztosítása;
 - d) a vizsgálati módszerek elemzése;
 - e) a minőségbiztosítási programok koordinálása a tagállam területén, amennyiben a Bizottság szervez a Közösség egészére kiterjedő ilyen fajta programokat;
 - f) más tagállamokkal és a Bizottsággal történő együttműködés.

Adott esetben az illetékes hatóságok és szervek eleget tesznek az I. melléklet C. szakaszában leírtaknak.

2. A tagállamok nyilvánosságra hozzák az (1) bekezdésben említett feladatokra kijelölt illetékes hatóságok és szervek nevét.

II. fejezet

A környezeti levegőminőség vizsgálata

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS SÁGOK

4. cikk

Az övezetek és agglomerációk megállapítása

A tagállamok övezeteket és agglomerációkat állapítanak meg területükön. Valamennyi övezetben és agglomerációban el kell végezni a levegőminőség vizsgálatát és ellenőrzését.

2. SZAKASZ

A KÖRNYEZETI LEVEGŐ VIZSGÁLATA A KÉN-DIOXID, A NITROGÉN-DIOXID ÉS A NITROGÉN-OXIDOK, A POR, AZ ÓLOM, A BENZOL ÉS A SZÉN-MONOXID TEKINTETÉBEN

5. cikk

Vizsgálati rendszer

1. A kén-dioxid, a nitrogén-dioxid és a nitrogén-oxidok, a por (PM_{10} és $PM_{2,5}$), az ólom, a benzol és a szén-monoxid tekintetében az egészség és a növényzet védelmére a II. melléklet A. szakaszában meghatározott felső és alsó vizsgálati küszöbértékeket kell alkalmazni.

Ezen vizsgálati küszöbértékek alapján mindegyik övezetet és agglomerációt rangsorolni kell.

2. Az (1) bekezdésben említett rangsorolást legalább öt évenként felül kell vizsgálni a II. melléklet B. szakaszában megállapított eljárásnak megfelelően.

A rangsorolást azonban gyakrabban felül kell vizsgálni a kén-dioxid, a nitrogén-dioxid vagy adott esetben a nitrogén-oxidok, a por (PM_{10} és $PM_{2,5}$), az ólom, a benzol és a szén-monoxid környezeti koncentrációjára ható tevékenységek jelentős változása esetén.

6. cikk

Vizsgálati kritériumok

1. Az 5. cikkben említett szennyező anyagok tekintetében a tagállamoknak a környezeti levegő minőségével kapcsolatos vizsgálatokat kell végezniük területükön az ezen cikk (2), (3) és (4) bekezdésében meghatározott kritériumoknak megfelelően.
2. A környezeti levegő vizsgálatának céljából helyhez kötött méréseket kell alkalmazni valamennyi olyan övezetben és agglomerációban, ahol az (1) bekezdésben említett környezeti levegőben lévő szennyező anyagok szintje meghaladja az ezen szennyező anyagokra vonatkozó felső vizsgálati küszöbértéket. Ezen helyhez kötött méréseket modellezési technikákkal és/vagy indikatív mérésekkel ki lehet egészíteni annak érdekében, hogy ezek megfelelő információkat biztosítsanak a környezeti levegő minőségéről.
3. A környezeti levegő vizsgálatának céljából helyhez kötött mérések, valamint modellezési technikák és/vagy indikatív mérések kombinációja alkalmazható valamennyi olyan övezetben és agglomerációban, ahol az (1) bekezdésben említett környezeti levegőben lévő szennyező anyagok szintje alacsonyabb, mint az ezen szennyező anyagokra vonatkozó felső vizsgálati küszöbérték.

4. A környezeti levegő vizsgálatának céljából lehetőség van kizárólagos modellezési és/vagy objektív becslési technikák alkalmazására valamennyi olyan övezetben és agglomerációban, ahol az (1) bekezdésben említett környezeti levegőben lévő szennyező anyagok szintje alacsonyabb, mint az ezen szennyező anyagokra megállapított alsó vizsgálati küszöbérték.
5. A (2), (3) és (4) bekezdésben említett vizsgálatokon kívül a környezeti levegőben lévő szennyező anyagokat városi háttérű helyszíneken, jelentős levegőszennyezési forrásoktól távol is meg kell mérni. Ezen méréseknek minimális követelményként tájékoztatniuk kell a por ($PM_{2,5}$) tömegkoncentrációjáról és kémiai összetételéről éves átlagos alapon, és ezen méréseket a következő kritériumoknak megfelelően kell elvégezni:
 - (a) Minden $100\ 000\ km^2$ -en egy mintavételi pontot kell felállítani.
 - (b) Minden tagállam legalább egy mérőállomást állít fel, illetve megegyezés alapján felállíthatnak egy vagy több, a szomszédos tagállamok egymás mellett fekvő övezeteit lefedő közös mérőállomást is a szükséges térbeli elosztás elérése céljából;
 - (c) Az ellenőrzést adott esetben össze kell hangolni a levegőszennyező anyagok nagy távolságra való eljutásának megfigyelésére és értékelésére szolgáló európai együttműködési program (EMEP) ellenőrzési stratégiájával és vizsgálati programjával;
 - (d) Az I. mellékletet A. szakasza a por tömegkoncentrációjának méréseivel kapcsolatos adatminőségi célkitűzések vonatkozásában kell alkalmazni, a IV. mellékletet pedig teljes egészében kell alkalmazni.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a por ($PM_{2,5}$) kémiai összetevőjének mérésére használt mérési módszerekről is.

7. cikk

Mintavételi pontok

1. A környezeti levegőben lévő kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok, por (PM_{10} , $PM_{2,5}$), ólom, benzol és szén-monoxid mérésére létesített mintavételi pontok elhelyezését a III. mellékletben felsorolt kritériumokkal összhangban kell meghatározni.
2. Valamennyi olyan övezetben vagy agglomerációban, ahol a helyhez kötött mérőállomásokból származó információ a levegőminőség vizsgálatára vonatkozó egyedüli információforrás, a mintavételi pontok száma – amelyek az egyes megfelelő szennyező anyagokat mérik – nem lehet kevesebb, mint amennyit az V. melléklet A. szakaszában a mintavételi pontok minimális számára vonatkozóan meghatároztak.

Azokban az övezetekben és agglomerációkban azonban, ahol a helyhez kötött mérések mintavételi pontjaiból származó információkat a modellezésből és/vagy indikatív mérésből származó információk is kiegészítik, az összes mintavételi pont

V. melléklet A. szakaszában meghatározott száma 50 %-ig csökkenthető, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

- (a) a kiegészítő módszerek elégséges információkat biztosítanak a levegő minőségének a határértékek, a koncentrációs felső határok vagy a riasztási küszöbértékek szempontjából történő vizsgálatához, illetve megfelelő információt biztosítanak a lakosság tájékoztatásához;
- (b) a létesítendő mintavételi pontok száma és az egyéb technikák térbeli eloszlása elegendő a megfelelő szennyező anyagok koncentrációjának megállapításához az I. melléklet A. szakaszában meghatározott adatminőségi célkitűzésekkel összhangban, illetve lehetővé teszi, hogy a vizsgálati eredmények megfeleljenek az I. melléklet B. szakaszában meghatározott kritériumoknak.

A második albekezdésben említett esetben a levegő minőségének a határértékek vagy a koncentrációs felső határok szempontjából történő vizsgálatához figyelembe kell venni a modellezésből és/vagy az indikatív mérésből származó eredményeket.

8. cikk

A mérési referenciamódszerek

1. A tagállamok a VI. melléklet A. és C. szakaszában meghatározott mérési referenciamódszereket és kritériumokat alkalmazzák.

A VI. melléklet B. szakaszában megállapított feltételek teljesülése esetén más mérési módszerek is használhatók.

3. SZAKASZ

A KÖRNYEZETI LEVEGŐ VIZSGÁLATA AZ ÓZON TEKINTETÉBEN

9. cikk

Vizsgálati kritériumok

1. Helyhez kötött méréseket kell végezni abban az övezetben vagy agglomerációban, ahol az ózon koncentrációja az előző öt mérési év bármelyikében meghaladta a VII. melléklet A. szakasza 3. pontjában meghatározott hosszú távú célkitűzések szerinti értékeket.
2. Amennyiben öt évnél rövidebb időre vonatkozó mérési adatok állnak rendelkezésre, a tagállamok összegezhetik a rövid idejű mérési kampányok eredményeit – amikor és ahol a szintek valószínűleg a legmagasabbak voltak – az emissziókataszterekből és a modellezésből származó eredményekkel annak megítélése céljából, hogy vajon az (1) bekezdésben említett hosszú távú célkitűzések szerinti értékeket túllépték-e ezen öt éves időtartam alatt.

Az ózon mérésére vonatkozó mintavételi pontok elhelyezése

1. Az ózon mérésére vonatkozó mintavételi pontok elhelyezését a VIII. mellékletben lefektetett kritériumokkal összhangban kell meghatározni.
2. Minden olyan övezetben vagy agglomerációban, ahol a mérés a levegőminőségi vizsgálatra vonatkozó egyedüli információforrás, az ózon helyhez kötött méréseire szolgáló mintavételi pontok száma nem lehet kevesebb, mint amennyit a IX. melléklet A. szakaszában a mintavételi pontok minimális számára vonatkozóan meghatároztak.

Azonban azokban az övezetekben és agglomerációkban, ahol a helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontokból származó információkat a modellezésből és/vagy indikatív mérésekből származó információk is kiegészítik, a mintavételi pontoknak a IX. melléklet A. szakaszában meghatározott száma csökkenthető, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

- (a) a kiegészítő módszerek elégséges információt biztosítanak a levegő minőségének a határértékek, a hosszú távú célkitűzések szerinti értékek, a tájékoztatási és riasztási küszöbértékek szempontjából történő vizsgálatához;
- (b) a létesítendő mintavételi pontok száma és az egyéb technikák térbeli eloszlása elegendő az ózon koncentrációjának megállapításához az I. melléklet A. szakaszában meghatározott adatminőségi célkitűzésekkel összhangban, illetve lehetővé teszi, hogy a vizsgálati eredmények megfeleljenek az I. melléklet B. szakaszában meghatározott kritériumoknak;
- (c) valamennyi övezetben vagy agglomerációban legalább két millió lakosra vagy 50 000 km²-re egy mintavételi pontnak kell esnie attól függően, hogy melyik lehetőség eredményez több pontot, de övezetenként vagy agglomerációként minimum egy mintavételi pontnak lennie kell.
- (d) a nitrogén-dioxidot minden fennmaradó mintavételi ponton mérik, kivéve a vidéki háttérű állomásokat.

A második albekezdésben említett esetben a levegő minőségének a célértékek szempontjából történő vizsgálatához figyelembe kell venni a modellezésből és/vagy az indikatív mérésből származó eredményeket.

3. A nitrogén-dioxidot a IX. melléklet A. szakaszában előírt ózonra vonatkozó mintavételi pontok legalább 50 %-ban kell mérni. Az ilyen méréseknek folyamatosnak kell lenniük, kivéve a VIII. melléklet A. szakaszában említett vidéki háttérű állomásokon, ahol más mérési módszerek használhatók.
4. Azokban az övezetekben vagy agglomerációkban, ahol a koncentráció az előző öt mérési év mindegyike során a hosszú távú célkitűzések szerinti értékek alatt maradt, a helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontok számát a IX. melléklet B. szakaszának megfelelően kell meghatározni.

5. Minden tagállam biztosítja, hogy területén legalább egy olyan mintavételi pontot felállítottak és üzemeltetnek, amely a X. mellékletben felsorolt ózon előanyagok koncentrációjáról szolgálat adatokat. Valamennyi tagállam a X. mellékletben megállapított célkitűzések és módszerek figyelembevételével határozza meg az ózon előanyagok mérésére szolgáló mérőállomások számát és helyét.

11. cikk

Mérési referenciamódszerek

1. A tagállamok azt az ózonra vonatkozó mérési referenciamódszert alkalmazzák, amely a VI. melléklet A. szakasza 8. pontjában került meghatározásra. A VI. melléklet B. szakaszában megállapított feltételek megléte esetén más mérési módszerek is használhatók.
2. Valamennyi tagállam tájékoztatja a Bizottságot a X. mellékletben felsorolt illékony szerves vegyületek (VOC) mintavételére és mérésére használt módszerekről.

III. fejezet

A környezeti levegőminőség ellenőrzése

12. cikk

A határértékeknél és a koncentrációs felső határoknál alacsonyabb szintek esetén felállított követelmények

A tagállamoknak fenn kell tartaniuk a levegőminőség állapotát azokban az övezetekben és agglomerációkban, ahol a környezeti levegőben lévő kén-dioxid, nitrogén-dioxid, PM₁₀, PM_{2,5}, ólom, benzol és szén-monoxid szintje a XI. és a XIV. mellékletben meghatározott megfelelő határérték vagy koncentrációs felső határ alatt van.

13. cikk

Az emberi egészség védelme érdekében felállított határértékek

1. A tagállamok biztosítják, hogy területükön a környezeti levegőben lévő kén-dioxid, PM₁₀, ólom és szén-monoxid szintje nem lépi túl a XI. mellékletben meghatározott határértékeket.

A nitrogén-dioxid és a benzol tekintetében a XI. mellékletben meghatározott határértékeket az ebben a mellékletben meghatározott időponttól számítva nem lehet túllépni.

A XI. mellékletben meghatározott túllépési tűrés a 21. cikkel összhangban alkalmazandó.

2. A környezeti levegőben lévő kén-dioxid és nitrogén-dioxid koncentrációjának riasztási küszöbértékei a XII. melléklet A. szakaszában meghatározott értékek.

3. A tagállamok kijelölhetik azokat az övezeteket vagy agglomerációkat, ahol a környezeti levegőben lévő PM_{10} -koncentráció az utak téli homokszórását követő felkeveredés miatt túllépi a PM_{10} -re vonatkozó határértékeket.

A tagállamok megküldik a Bizottságnak az ilyen övezetek vagy agglomerációk listáját az ott előforduló PM_{10} -koncentrációról a PM_{10} -forrásokról szóló információkkal együtt.

Amikor a 25. cikkel összhangban tájékoztatják a Bizottságot, a tagállamok benyújtják a szükséges igazolást is annak bizonyítására, hogy mindennemű túllépés a por ilyen fajta felkeveredésének tulajdonítható, és hogy ésszerű intézkedések meghozatalára került sor a koncentráció csökkentése céljából.

A 19. cikk sérelme nélkül az ezen bekezdés első albekezdésében említett övezetek vagy agglomerációk esetében a tagállamoknak csupán akkor kell létrehozniuk a 21. cikkben meghatározott terveket vagy programokat, amennyiben a túllépések az utak téli homokszórásán kívüli PM_{10} -forrásoknak tulajdoníthatók.

14. cikk

Kritikus szintek

1. A tagállamok biztosítják a XIII. mellékletben meghatározott kritikus szintek betartását az agglomerációktól és más beépített területektől távol eső övezetekben.

Amennyiben azonban káros hatások jelentős veszélye lépne fel, a tagállamok alkalmazhatnak kritikus szinteket az agglomerációkon és a beépített területeken belül.

2. Amennyiben a helyhez kötött mérőállomásokból származó információ a levegőminőség vizsgálatára vonatkozó egyedüli információforrás, a mintavételi pontok száma nem lehet kevesebb, mint amennyit az V. melléklet C. szakaszában a mintavételi pontok minimális számára vonatkozóan meghatároztak. Amennyiben ezeket az információkat indikatív mérések vagy modellezések is kiegészítik, a mintavételi pontok minimális számát egészen 50 %-kal le lehet csökkenteni feltéve, hogy a megfelelő szennyező anyag vizsgált koncentrációját az I. melléklet A. szakaszában meghatározott adatminőségi célkitűzésekkel összhangban meg tudják állapítani.

15. cikk

A $PM_{2,5}$ -expozíció csökkentésére vonatkozó cél és a koncentrációs felső határ az emberi egészség védelme érdekében

1. A tagállamok biztosítják, hogy a $PM_{2,5}$ -expozíció csökkentésére vonatkozó cél, amelyet a XIV. melléklet B. szakaszában állapítottak meg, az ebben a mellékletben meghatározott időtartamon belül megvalósul.
2. A $PM_{2,5}$ -re vonatkozó átlagexpozíció-mutatót a XIV. melléklet A. szakaszával összhangban állapítják meg.

3. Valamennyi tagállam biztosítja, hogy a III. melléklettel összhangban a PM_{2,5}-re vonatkozó átlagexpozíció-mutatónak alapul szolgáló mintavételi pontok eloszlása és száma biztosítja, hogy a teljes lakosság expozíciója megfelelően tükröződjön. A mintavételi pontok száma nem lehet kevesebb, mint amelyet az V. melléklet B. szakaszának alkalmazásával meghatároztak.
4. A tagállamok biztosítják, hogy a XIV. melléklet C. szakaszában meghatározott időponttól számítva területükön a környezeti levegőben lévő PM_{2,5}-koncentráció nem lépi túl az ezen mellékletben meghatározott koncentrációs felső határt.
5. A XIV. melléklet C. szakaszában meghatározott túllépési tűrés a 21. cikkel összhangban alkalmazandó.

16. cikk

Az olyan övezetekre és agglomerációkra vonatkozó követelmények, ahol az ózon-koncentráció túllépi a hosszú távú célkitűzések szerinti értékeket

1. A tagállamok biztosítják, hogy a VII. mellékletben megállapított időtartamon belül elérik az ezen mellékletben meghatározott célértékeket és hosszú távú célkitűzések szerinti értékeket.
2. A célértékeket túllépő övezetekben és agglomerációkban a tagállamok biztosítják a 2001/81/EK irányelv 6. cikke alapján előkészített terv vagy program megvalósítását a VII. melléklet A. szakaszának 2. pontjában meghatározott időponttól számítva annak érdekében, hogy a célértékeket elérjék kivéve, ha ez arányos intézkedésekkel nem valósítható meg.

Amennyiben ezen irányelv 21. cikke (1) bekezdésével összhangban az ózontól eltérő más szennyező anyagok tekintetében kell terveket és programokat készíteni vagy végrehajtani, a tagállamok szükség szerint olyan integrált terveket vagy programokat készítenek és hajtanak végre, amelyek valamennyi érintett szennyező anyagra kiterjednek.

3. A tagállamok a hosszú távú célkitűzések teljesítése céljából költséghatékony intézkedéseket készítenek és hajtanak végre azokban az övezetekben és agglomerációkban, ahol a környezeti levegőben lévő ózon szintje a hosszú távú célkitűzések szerinti értékeknél magasabb, a célértékeknél ugyanakkor alacsonyabb, vagy azokkal egyenlő. Ezen intézkedések minimális követelményként összhangban állnak a (2) bekezdésben megjelölt valamennyi tervvel és programmal.

17. cikk

Az olyan övezetekre és agglomerációkra vonatkozó követelmények, ahol az ózon-koncentráció eléri a hosszú távú célkitűzések szerinti értékeket

A tagállamok a hosszú távú célkitűzések szerinti értékek alatt tartják az ózonszintet azon övezetekben és agglomerációkban, ahol az ózonszint teljesíti ezen célkitűzéseket, amennyiben bizonyos tényezők, köztük az ózonszennyezés országhatárokon áterjedő jellege és a meteorológiai feltételek ezt lehetővé teszik, valamint arányos intézkedések révén megőrzik a

környezeti levegő minőségének a fenntartható fejlődéssel összeegyeztethető legmagasabb szintjét és a környezet, illetve az emberi egészség magas szintű védelmét.

18. cikk

A tájékoztatási és riasztási küszöbértékek meghaladásakor hozandó intézkedések

A XII. mellékletben meghatározott tájékoztatási küszöbérték vagy ugyanezen mellékletben meghatározott bármelyik riasztási küszöbérték túllépésekor a tagállamok megteszik a szükséges lépéseket a lakosság tájékoztatása érdekében, amely történhet a rádió, a televízió, a sajtó vagy az internet segítségével.

Ezenfelül a tagállamok átmeneti jelleggel rögtön tájékoztatják a Bizottságot a regisztrált szintekről és arról, hogy milyen hosszú idő alatt történtek a tájékoztatási vagy riasztási küszöbérték túllépései.

19. cikk

Természetes forrásokból származó kibocsátások

1. A tagállamok kijelölhetik azokat az övezeteket vagy agglomerációkat, ahol egy adott szennyező anyagra vonatkozó határértékek vagy koncentrációs felső határok túllépése természetes forrásoknak tulajdonítható.

A tagállamok elküldik a Bizottságnak bármely ilyen övezetek vagy agglomerációk listáit, a koncentrációról és a forrásokról szóló információkkal, valamint az arra vonatkozó bizonyítékkal együtt, hogy a túllépések természetes forrásoknak tulajdoníthatók.

2. Amennyiben a Bizottságot az (1) bekezdésnek megfelelően tájékoztatták egy természetes forrásra visszavezethető túllépésről, ezt a túllépést nem kell ezen irányelv szerinti túllépésnek tekinteni.

20. cikk

A határidők betartásának elhalasztása és bizonyos határértékek alkalmazásának kötelezettsége alóli mentesség

1. Amennyiben egy adott övezetben vagy agglomerációban a nitrogén-dioxidra vagy a benzolra vonatkozó határértékekkel, illetve a PM_{2,5}-re vonatkozó koncentrációs felső határokkal történő egyezés nem teljesíthető a XI. mellékletben vagy a XIV. melléklet C. szakaszában meghatározott határidőig, a tagállam ezen határidőket legfeljebb öt évvel kitolhatja ezen konkrét övezetre vagy agglomerációra vonatkozóan, a következő feltételek megléte esetén:
 - (a) a 21. cikknek megfelelően terv vagy program létrehozása azzal az övezettel vagy agglomerációval kapcsolatban, amelyre a halasztás vonatkozik; a Bizottság tájékoztatása ezen tervről vagy programról;

- (b) a levegőszennyezés csökkentését megcélzó program létrehozása a halasztás időtartamára – és erről a Bizottság tájékoztatása –, amely legalább a XV. melléklet B. szakaszában felsorolt információkat foglalja magába és kimutatja, hogy a határértékekkel vagy koncentrációs felső határokkal történő egyezést az új határidő előtt megvalósítják.
2. Amennyiben egy adott övezetben vagy agglomerációban a kén-dioxidra, a szén-monoxidra, az ólomra és a PM₁₀-re vonatkozó, a XI. mellékletben meghatározott határértékekkel történő egyezés a helyszínrre jellemző terjedési jellegzetességek, a kedvezőtlen időjárási viszonyok vagy az országhatárokon áterjedő jelleg közreműködése miatt nem teljesül, a tagállamok legkésőbb 2009. december 31-ig mentesülnek ezen határértékek alkalmazásának kötelezettsége alól feltéve, hogy teljesítik az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételeket.
3. Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásakor a tagállam biztosítja, hogy az egyes szennyező anyagokra vonatkozó határértéket és koncentrációs felső határt nem lépik túl az azon túllépési tűrés felső határánál nagyobb értékével, amelyet a XI. vagy a XIV. mellékletben határoztak meg az érintett szennyező anyagok mindegyikére vonatkozóan.
4. A tagállamok haladéktalanul értesítik a Bizottságot arról, hogy véleményük szerint hol alkalmazandó az (1) és a (2) bekezdés, valamint továbbítják az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett terveket vagy programokat, illetve a levegőszennyezés csökkentését megcélzó programot, köztük az olyan megfelelő információkat is, amelyekre a Bizottságnak ahhoz van szüksége, hogy megvizsgálja, teljesítették-e vagy sem a megfelelő feltételeket.

Amennyiben a Bizottság a bejelentéstől számított kilenc hónapon belül nem emel kifogást, az (1) vagy a (2) bekezdés alkalmazásának idevágó feltételeit teljesítettnek tekintik.

Ha a Bizottság kifogást emel, a tagállamokat arra kötelezhetik, hogy azok új terveket vagy programokat vagy levegőszennyezést csökkentő programokat nyújtsanak be, illetve hogy a régieket kiigazítsák.

IV. fejezet

Tervek és programok

21. cikk

A levegőminőséggel kapcsolatos tervek és programok

1. A XI. és XIV. mellékletben meghatározott határérték, célérték vagy koncentrációs határérték teljesítése céljából a tagállamok biztosítják az olyan övezetekre és agglomerációkra vonatkozó tervek és programok létrehozását, ahol a környezeti levegőben lévő szennyező anyagok szintje túllép bármilyen határértéket, célértéket vagy koncentrációs felső határt, illetve ezeknek bármilyen megfelelő túllépési tűréssel növelt értékét.

Ezen terveknek vagy programoknak tartalmazniuk kell legalább a XV. melléklet A. szakaszában felsorolt információkat; e terveket és programokat haladéktalanul közölni kell a Bizottsággal.

2. A tagállamok a megvalósíthatóság határain belül biztosítják a 2001/80/EK irányelv, a 2001/81/EK irányelv vagy a 2002/49/EK irányelv értelmében előírt egyéb tervekkel történő összhangot, a megfelelő környezetvédelmi célkitűzések teljesítése céljából.
3. Az (1) bekezdésben említett tervekre vagy programokra, illetve a 20. cikk (1) bekezdése b) pontjában említett levegőszennyezést csökkentő programokra nem vonatkozik a 2001/42/EK irányelv keretén belül meghatározott vizsgálat.

22. cikk

Rövid távú cselekvési tervek

1. Amennyiben egy adott övezetben vagy agglomerációban a környezeti levegőben lévő szennyező anyagok szintjét a VII., XI., a XII. melléklet A szakaszában és a XIV. mellékletben meghatározott, egy vagy több határérték, koncentrációs felső határ, célérték vagy riasztási küszöbérték túllépésének veszélye fenyegeti, a tagállamok cselekvési terveket dolgoznak ki a rövid távon meghozandó intézkedések megjelölésével e veszély csökkentése, valamint az ilyen túllépés időtartamának korlátozása érdekében.

Amennyiben azonban az ózonra vonatkozó azon riasztási küszöbérték túllépésének veszélye fenyeget, amely küszöbértéket a XII. melléklet B. szakaszában határoztak meg, a tagállamok csupán abban az esetben dolgoznak ki ilyen rövid távú cselekvési terveket, amennyiben véleményük szerint, figyelembe véve a nemzeti földrajzi, meteorológiai és gazdasági feltételeket, számottevő lehetőség van a kockázat, illetve a riasztási küszöbérték túllépési időtartamának vagy súlyosságának csökkentésére. Az ilyen rövid távú cselekvési terv kidolgozásakor a tagállamok figyelembe veszik a 2004/279/EK irányelvet.

2. Az (1) bekezdésben említett rövid távú cselekvési tervek az egyes esettől függően intézkedéseket írhatnak elő bizonyos olyan tevékenységek – köztük a gépjárműforgalom – ellenőrzésére, illetve szükség esetén felfüggesztésére, amelyek hozzájárulnak a határértékek, koncentrációs felső határok, célértékek vagy riasztási küszöbérték túllépésének kockázatához. Ezen cselekvési tervek magukban foglalhatnak az ipari berendezések vagy termékek alkalmazásával kapcsolatos hatékony intézkedéseket is.
3. A tagállamok a lakosság, valamint a megfelelő szervezetek, például környezetvédelmi szervezetek, fogyasztói szervezetek, az érzékeny népességcsoportok érdekeit képviselő szervezetek és az egyéb megfelelő egészségvédő testületek számára közzéteszik a megvalósíthatóságra vonatkozó vizsgálataik eredményét és a konkrét rövid távú cselekvési tervek tartalmát, valamint az e tervek megvalósítására vonatkozó információkat.

Országhatárokon áterjedő levegőszennyezés

1. Amennyiben a szennyező anyagok vagy előanyagai az országhatárokon történő áterjedés miatt akármelyik határértéket, célértéket vagy a koncentrációs felső határ bármilyen túllépési tőrésel növelt értékét vagy bármelyik hosszú távú célkitűzés szerinti értéket túllépik, az érintett tagállamok együttműködnek és adott esetben közös tevékenységeket dolgoznak ki – ilyen például a 21. cikknek megfelelő közös vagy összehangolt tervek és programok elkészítése – annak érdekében, hogy megfelelő, de arányos intézkedéseken keresztül megszüntessék az ilyen túllépéseket.
2. A Bizottságot felkéri, hogy vegyen részt az (1) bekezdésben említett együttműködés bármelyikében, illetve hogy segédkezzen annak létrehozásában. Adott esetben a Bizottság, figyelembe véve a 2001/81/EK irányelv 9. cikkének megfelelően létrehozott jelentéseket, megvizsgálja a közösségi szinten hozott esetleges további fellépés érdemi voltát, az országhatárokon áterjedő szennyezésért felelős előanyag-kibocsátások csökkentésének érdekében.
3. Amennyiben a 22. cikk értelmében lehetséges, a tagállamok olyan rövid távú közös cselekvési terveket készítenek és valósítanak meg, amelyek különböző tagállamok szomszédos övezeteire vonatkoznak. A tagállamok biztosítják, hogy más tagállamok szomszédos övezetei, ahol rövid távú cselekvési tervek jöttek létre, megkapjanak minden szükséges információt.
4. Amennyiben a tájékoztatási küszöbértéket vagy riasztási küszöbértékeket a nemzeti határokhöz közel eső övezetekben vagy agglomerációkban lépik túl, a lehető leghamarabb értesíteni kell az érintett szomszédos tagállam illetékes hatóságait. Erről a lakosságot is tájékoztatni kell.
5. Az (1) és (3) bekezdésben említett tervek és programok kidolgozása, illetve a lakosság (4) bekezdés szerinti tájékoztatása során a tagállamok lehetőség szerint együttműködésre törekednek harmadik országokkal, különösen a tagjelölt országokkal.

V. fejezet

Tájékoztatás és jelentés

A lakosság tájékoztatása

1. A tagállamok biztosítják a lakosság, valamint a megfelelő szervezetek, mint például a környezetvédelmi szervezetek, a fogyasztói szervezetek, az érzékeny népességszoptok érdekeit képviselő szervezetek és egyéb megfelelő egészségvédő testületek pontos és kellő időben történő tájékoztatását az alábbiakkal kapcsolatban:
 - (a) a környezeti levegő minősége a XVI. melléklettel összhangban;

- (b) a 20. cikk (1) bekezdésében említett halasztásra vonatkozó határozat;
- (c) a 20. cikk (1) bekezdése szerinti kivételek;
- (d) a 16. cikk (2) bekezdésében, a 20. cikk (1) bekezdése b) pontjában és a 21. cikkben említett levegőszennyezést csökkentő tervek és programok.

Az információhoz való hozzáférést díjtalanul, bármely könnyen elérhető kommunikációs eszközön keresztül lehetővé kell tenni, ideértve az internetet vagy bármely más megfelelő távközlési eszközt, és figyelembe véve a [...] irányelvben meghatározott rendelkezéseket.

2. A tagállamok átfogó éves jelentéseket hoznak nyilvánosságra ez ezen irányelvben szabályozott valamennyi szennyező anyagról.

A fent említett jelentéseknek minimumkövetelményként összegezniük kell azokat a szinteket, amelyek a megfelelő átlagszámítási időszak alatt túllépik a határértékeket, a koncentrációs felső határokat, a célértékeket, a hosszú távú célkitűzések szerinti értékeket, a tájékoztatási küszöbértékeket és a riasztási küszöbértékeket. Az információkat az ezen túllépések hatásainak rövid értékelésével kell ötvözni. A jelentések adott esetben az erdők védelméről szóló további információkat és vizsgálatokat is tartalmazhatnak, illetve olyan más szennyező anyagokkal kapcsolatos információkat, amelyre vonatkozóan ezen irányelv ellenőrzési rendelkezéseket határoz meg; mint többek között a X. melléklet B. szakaszában felsorolt válogatott ózonelőanyagok, amelyek még nem állnak szabályozás alatt.

25. cikk

Információátadás és jelentés

A tagállamok biztosítják, hogy a környezeti levegő minőségéről szóló információk a Bizottság rendelkezésére állnak.

26. cikk

Módosító és végrehajtási intézkedések

1. A Bizottság szükség esetén módosítja az I.–VI. mellékletet, a VIII.–X. mellékletet és a XV. mellékletet a 27. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban.

A módosításoknak ugyanakkor nem lehet olyan következményük, hogy közvetve vagy közvetlenül megváltoztassák

- (a) a határértékeket, a koncentrációs felső határokat, az expozíció csökkentésére irányuló követelményeket, a kritikus szinteket, a célértékeket, a tájékoztatási vagy riasztási küszöbértékeket, sem a VII. és a XI.–XIV. mellékletben meghatározott hosszú távú célkitűzések szerinti értékeket;
- (b) vagy akár a fenti a) pontban felsorolt paraméterek bármelyikével való megfelelés időpontjait.

2. A 27. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban a Bizottság megállapítja azokat az információkat, amelyeket a tagállamok számára a 25. cikk szerint hozzáférhetővé kell tenniük.

Ezenkívül a Bizottság a 27. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban megállapítja az ilyen adatok jelentési módjainak egységesítésére vonatkozó módokat, valamint a környezeti levegő szennyezésének mérését végző hálózatok és egyedi állomások által szolgáltatott információ és adatok egymással történő megosztását.

3. A Bizottság iránymutatásokat dolgoz ki azon megállapodásokra, amelyek a 6. cikk (5) bekezdésében említett közös mérőállomások felállítására vonatkoznak.
4. A Bizottság a VI. melléklet B. szakaszában említett egyenértékűség kimutatásáról útmutatót tesz közzé.

VI. fejezet

Bizottság, átmeneti és záró rendelkezések

27. cikk

Bizottság

1. A Bizottság munkáját „a környezeti levegő minőségével foglalkozó bizottság” elnevezésű bizottság segíti (továbbiakban: a bizottság).
2. Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel az említett határozat 8. cikke rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartam három hónap.

3. A bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.

28. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciórendszert, és megtesznek minden szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy a szankciók végrehajtásra kerüljenek. A szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok legkésőbb a 31. cikk (1) bekezdésében megállapított időpontig értesítik a Bizottságot ezen rendelkezésekről, illetve haladéktalanul értesítik a Bizottságot az azokat érintő bármely későbbi módosításról.

29. cikk

Hatályon kívül helyezés és átmeneti rendelkezések

1. A 31. cikk (1) bekezdésében megállapított időponttól kezdve a 96/62/EK, az 1999/30/EK, a 2000/69/EK és a 2002/3/EK irányelv hatályát veszti a tagállamok azon kötelezettségeinek sérelme nélkül, amelyek az ezen irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére vagy alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatosak.

A következő cikkek ugyanakkor hatályban maradnak:

- (a) A 96/62/EK irányelv 5. cikke 2010. december 31-ig.
 - (b) A 96/62/EK irányelv 11. cikke (1) bekezdése és a 2003/3/EK irányelv 10. cikke (1) és (2) bekezdése mindaddig, amíg ezen irányelv 26. cikk (2) bekezdésében említett végrehajtási intézkedések hatályba nem lépnek.
 - (c) Az 1999/30/EK irányelv 9. cikke (3) és (4) bekezdése 2009. december 31-ig.
2. A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozások erre az irányelvre való hivatkozásnak tekintendők, és a XVII. mellékletben található megfelelési táblázattal összhangban kell őket értelmezni.
 3. A 97/101/EK irányelv a 26. cikk (2) bekezdésben említett végrehajtási intézkedések hatályba lépésekor hatályát veszti.

30. cikk

Felülvizsgálat

Az ezen irányelv elfogadását követő öt éven belül a Bizottság felülvizsgálja a PM2,5-tel kapcsolatos rendelkezéseket. A Bizottság legfőképp egy olyan részletes megközelítést fog kifejleszteni és javasolni, amely jogilag kötelező erejű expozíció-csökkentést hoz létre, és amely figyelembe veszi a különböző levegőminőségi helyzeteket és csökkentési lehetőségeket a tagállamokban.

31. cikk

Átültetés

1. A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2007. december 31-jéig megfeleljenek. Haladéktalanul kötelesek ismertetni a Bizottsággal e rendelkezések szövegét, valamint az említett rendelkezések és ezen irányelv közötti megfelelési táblázatot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos közzétételük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

2. A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

32. cikk

Ezen irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetése napján lép hatályba.

33. cikk

Ezen irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, [...] -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
[...]

a Tanács részéről
az elnök
[...]

I. MELLÉKLET

ADATMINŐSÉGI CÉLKITŰZÉSEK

A. A KÖRNYEZETI LEVEGŐMINŐSÉGI VIZSGÁLAT ADATMINŐSÉGI CÉLKITŰZÉSEI

	Kén-dioxid, nitrogén- dioxid, nitrogén- oxidok és szén- monoxid	Benzol	Por (PM₁₀/PM_{2,5}) és ólom	Ózon és az ózonnal kapcsolatos NO és NO₂
<i>Helyhez kötött mérések</i> ⁽¹⁾ Bizonytalanság Minimális adatrögzítés Minimális mérési időszak: városi háttér és közlekedés ipari helyszínek	15 % 90 %	25 % 90 % 35 % ⁽²⁾ 90 %	25 % 90 %	15 % 90 % nyáron 75 % téli
<i>Indikatív mérések</i> Bizonytalanság Minimális adatrögzítés Minimális mérési időszak:	25 % 90 % 14 % ⁽⁴⁾	30 % 90 % 14 % ⁽³⁾	50 % 90 % 14 % ⁽⁴⁾	30 % 90 % 10 % nyáron

A bizonytalanság modellezése: Óránként mért érték Nyolcórás átlagértékek Napi átlagértékek Éves átlagértékek	50 % - 50 % 30 %	- 50 % - -	még nem határozták meg50%	50 % 50 %
Objektív becslés Bizonytalanság	75 %	100 %	100 %	75 %

- (1) A benzolra és a porra vonatkozóan a tagállamok a folyamatos mérések helyett alkalmazhatnak véletlenszerű méréseket, ha igazolni tudják a Bizottság előtt, hogy a bizonytalanság, köztük a véletlenszerű mintavétel okozta bizonytalanság is, eléri a minőségi célkitűzések szerinti értékek 25 %-át, és a mérési időszak hosszabb, mint az indikatív mérésekre vonatkozó minimális mérési időszak. A véletlenszerű mintavételt az év folyamán egyenletesen kell elosztani az eredmények torzításának elkerülése érdekében. A véletlenszerű mintavétel okozta bizonytalanságot az ISO 11222(2002) „A levegőminőség méréseinek időátlagára vonatkozó bizonytalanság meghatározása” című szabványban megállapított eljárással lehet meghatározni. Ha a véletlenszerű mérésekkel a PM₁₀ napi határértéke túllépéseinek számát ($N_{[becslés]}$) vizsgálják, akkor a következő korrelációt kell alkalmazni: $N_{[becslés]} = N_{[mérés]} \times 365 \text{ nap} / \text{mérési napok száma}$.
- (2) Egy évre elosztva annak érdekében, hogy a különböző időjárási és közlekedési viszonyok vonatkozásában reprezentatív legyen.
- (3) Az év folyamán egyenletesen elosztott heti egy napos véletlenszerű mérés vagy az év során egyenletesen elosztott nyolc hét.
- (4) Az év folyamán egyenletesen elosztott heti egy véletlenszerű mérés vagy az év folyamán egyenletesen elosztott nyolc hét.

A vizsgálati módszerek bizonytalanságának (95 %-os megbízhatósági szinttel kifejezve) értékelését a CEN Útmutató a mérések bizonytalanságának megadásához (ENV 13005-1999) elveivel, az ISO 5725:1994 számú szabvány módszerével, valamint a CEN „Jelentés a levegőminőségről – A környezeti levegő mérési referenciamódszereihez kapcsolódó bizonytalansági becslés megközelítése” (CR 14377:2002E) című jelentésében foglalt útmutatóval összhangban kell elvégezni. A fenti táblázatban a százalékos bizonytalansági értékek egyedi mérésekre vonatkoznak a határérték számítására alkalmazott időtartam átlagában, 95%-os megbízhatósági intervallumban. A helyhez kötött mérések bizonytalanságát úgy kell értelmezni, hogy az az adott határérték tartományában alkalmazandó.

A modellezés és az objektív becslés bizonytalansága úgy határozható meg, mint a mért és számított koncentrációs szintektől való legnagyobb eltérés a határértékre vonatkozó időszakon belül figyelmen kívül hagyva az események időzítését.

A minimális adatrögzítés és mérési időszak iránti követelmények nem tartalmazzák a rendszeres kalibrálás vagy a műszerek rendes karbantartása következtében előálló adatvesztést.

B. A LEVEGŐMINŐSÉG VIZSGÁLATÁNAK EREDMÉNYEI

A következő információkat kell összegyűjteni azokban az övezetekben vagy agglomerációkban, ahol a mérésen kívül más forrásokat is alkalmaznak a mérésből

származó információk kiegészítésére, illetve a levegőminőség vizsgálatának kizárólagos eszközeként:

- a kivitelezett vizsgálat leírása;
- az alkalmazott egyedi módszerek és ezek leírása;
- az adatok és információk forrásai;
- az eredmények leírása, ideértve a bizonytalansági tényezőket és különösen bármely olyan terület kiterjedését, vagy adott esetben annak az útnak a hosszát az övezeten vagy agglomeráción belül, ahol a koncentráció túllép bármilyen határértéket, koncentrációs felső határt, célértéket vagy a túllépési túrésszel növelt hosszú távú célkitűzés szerinti értéket, illetve adott esetben annak a területnek a határait, amelyen belül a koncentráció túllépi a felső vagy az alsó vizsgálati küszöbértéket.
- bármely túllépett határérték-szintnek potenciálisan kitett lakosság.

C. A KÖRNYEZETI LEVEGŐMINŐSÉG VIZSGÁLATÁNAK MINŐSÉGI BIZTOSÍTÁSA: ADATHITELESÍTÉS

1. A mérések pontosságának és az ezen melléklet A. szakaszában meghatározott adatminőségi célkitűzések betartásának biztosítása érdekében a 3. cikkben kijelölt megfelelő illetékes hatóságok és szervek biztosítják, hogy:

- a környezeti levegő minőségének a 4. cikk alapján történő vizsgálatával összefüggésben végzett valamennyi mérés nyomon követhető legyen;
- a hálózatokat és egyedi állomásokat működtető intézmények rendelkezzenek kidolgozott minőségbiztosítási és minőségellenőrzési rendszerrel, amelyek rendszeres karbantartást írnak elő a mérési eszközök pontossága érdekében;
- az adathitelesítési és jelentési folyamatokra létrehoznak egy minőségbiztosítási / minőségellenőrzési eljárást, és hogy az erre a feladatra kijelölt intézmények aktívan részt vesznek az ehhez kapcsolódó, a Közösség egész területére kiterjedő minőségbiztosítási programokban;
- a 3. cikkben kijelölt megfelelő illetékes hatóság vagy szerv által kinevezett nemzeti laboratóriumok, amelyek részt vesznek a Közösség egész területére kiterjedő, az ezen irányelvben szabályozott szennyező anyagokra vonatkozó kölcsönös összehasonlításokban, az ezen összehasonlításokban használt módszerekre vonatkozóan akkreditáltak legyenek vagy akkreditációs folyamat alatt álljanak az EN/ISO 17025-ös szabványnak megfelelően. Ezeket a laboratóriumokat bevonják a Közösség egész területére kiterjedő minőségbiztosítási programoknak a tagállamok területén történő koordinálásába, amelyet a Bizottság fog megszervezni; ezek a laboratóriumok nemzeti szinten a referenciamódszerek megfelelő megvalósítását és a nem referenciamódszerektől eltérő eljárások egyenértékűségének kimutatását is koordinálják.

2. Valamennyi jelentett adat érvényesnek tekinthető.

II. MELLÉKLET

A KÖRNYEZETI LEVEGŐBEN LÉVŐ KÉN-DIOXID, NITROGÉN-DIOXID ÉS NITROGÉN-OXIDOK, POR (PM₁₀ ÉS PM_{2,5}), ÓLOM, SZÉN-MONOXID ÉS BENZOL KONCENTRÁCIÓJÁNAK ADOTT ÖVEZETBEN VAGY AGGLOMERÁCIÓBAN TÖRTÉNŐ VIZSGÁLATÁRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK MEGHATÁROZÁSA

A. ALSÓ ÉS FELSŐ VIZSGÁLATI KÜSZÖBÉRTÉKEK

Az alábbi alsó és felső vizsgálati küszöbértékek érvényesek:

a) Kén-dioxid

	Egészségvédelem	A növényzet védelme
Felső vizsgálati küszöbérték	a 24 órás határérték 60 %-a (75 µg/m ³ , bármely naptári évben legfeljebb háromszor léphető túl)	a téli határérték 60 %-a (12 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	a 24 órás határérték 40 %-a (50 µg/m ³ , bármely naptári évben legfeljebb háromszor léphető túl)	a téli határérték 40 %-a (8 µg/m ³)

b) Nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok

	Az emberi egészség védelmére vonatkozó óránkénti határérték (NO₂)	Az emberi egészség védelmére vonatkozó éves határérték (NO₂)	A növényzet védelmére vonatkozó éves határérték (NO_x)
Alsó vizsgálati küszöbérték	a határérték 70 %-a (140 µg/m ³ , bármely naptári évben legfeljebb 18-szor léphető túl)	a határérték 80 %-a (32 µg/m ³)	a határérték 80 %-a (24 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	a határérték 50 %-a (100 µg/m ³ , bármely naptári évben legfeljebb 18-szor léphető túl)	a határérték 65 %-a (26 µg/m ³)	a határérték 65 %-a (19,5 µg/m ³)

c) Por (PM₁₀ /PM_{2,5})

	24 órás átlagérték	Éves átlagérték PM₁₀	Éves átlagérték PM_{2,5}
Felső vizsgálati küszöbérték	30 µg/m ³ , bármely naptári évben legfeljebb hétszer léphető túl	(14 µg/m ³)	(10 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	20 µg/m ³ , bármely naptári évben legfeljebb hétszer léphető túl	(10 µg/m ³)	(7 µg/m ³)

d) Ólom

	Éves átlagérték
Felső vizsgálati küszöbérték	a határérték 70 %-a (0,35 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	a határérték 50 %-a (0,25 µg/m ³)

e) Benzol

	Éves átlagérték
Felső vizsgálati küszöbérték	a határérték 70 %-a (3,5 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	a határérték 40 %-a (2 µg/m ³)

f) Szén-monoxid

	Nyolcórás átlagérték
Felső vizsgálati küszöbérték	a határérték 70 %-a (7 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	a határérték 50 %-a (5 µg/m ³)

B. A FELSZŐ ÉS ALSÓ VIZSGÁLATI KÜSZÖBÉRTÉKEK TÚLLÉPÉSEINEK MEGHATÁROZÁSA

A felső és alsó vizsgálati küszöbértékek túllépéseit az előző öt év alatt mért koncentráció alapján kell meghatározni, amennyiben elegendő adat áll rendelkezésre. Egy vizsgálati küszöbértéket akkor kell túllépettnak tekinteni, ha az előző öt évből legalább három különböző évben azt túllépték.

Amennyiben öt évnél rövidebb időre vonatkozó mérési adatok állnak rendelkezésre, a tagállamok a felső és az alsó vizsgálati küszöbérték túllépéseinek meghatározására összegezhetik az év rövidebb időszakaira vonatkozó, illetve a nagy valószínűséggel legjobban terhelt helyekre kiterjedő, rövid időtartamú mérési kampányok eredményeit az emissziókataszterben található információkkal és a modellezésből szerzett adatok eredményeivel.

III. MELLÉKLET

A KÖRNYEZETI LEVEGŐBEN LÉVŐ KÉN-DIOXID, NITROGÉN-DIOXID ÉS NITROGÉN-OXIDOK, POR (PM₁₀ ÉS PM_{2,5}), ÓLOM, SZÉN-MONOXID ÉS BENZOL MÉRÉSÉRE SZOLGÁLÓ MINTAVÉTELI PONTOK ELHELYEZÉSE

A helyhez kötött mérésekre a következők vonatkoznak:

A. NAGYLÉPTÉKŰ TELEPÍTÉS

a) Az emberi egészség védelme

1. Az emberi egészség védelmének érdekében kialakított mintavételi pontokat úgy kell elhelyezni, hogy:
 - az övezeteken és az agglomerációkon belül olyan területekről szolgáltatassanak adatokat, ahol a lakosság közvetlenül vagy közvetve valószínűleg a legnagyobb koncentrációnak van kitéve azon időtartam alatt, amely a határérték(ek) és a koncentrációs felső határ(határok) átlagszámítási időszakához viszonyítva jelentős;
 - az övezeteken és az agglomerációkon belüli olyan egyéb területek szintjeiről szolgáltatassanak adatokat, amelyek a teljes lakosság expozíciója vonatkozásában reprezentatívak.
2. A mintavételi pontokat általában úgy kell elhelyezni, hogy ne mérjék a közvetlen közelükben lévő igen kicsiny mikrokörnyezetet, amely azt jelenti, hogy egy mintavételi pontot úgy kell elhelyezni, hogy a vizsgált levegő lehetőleg a közlekedési helyszínek körül legalább 200 m²-es terület levegőjének, az ipari helyszíneken pedig legalább 250 m x 250 m-es terület levegőjének minőségére vonatkozóan reprezentatív legyen.
3. A városi háttérű helyszíneket úgy kell meghatározni, hogy szennyezési szintjüket az állomástól az uralkodó széljárás irányával ellentétes irányban elhelyezkedő valamennyi forrás integrált hozzájárulása befolyásolja. A szennyezési szintet tekintve egyetlen forrás sem lehet uralkodó, hacsak az ilyen helyzet nem kifejezetten jellemző egy adott nagyobb városi térségre. A mintavételi pontoknak tipikusan több négyzetkilométer vonatkozásában kell reprezentatívnak lenniük.
4. Amennyiben a háttérszintek vizsgálata a cél, a mintavételi helyszínt nem befolyásolhatják a közelében lévő agglomerációk vagy ipari helyszínek, azaz néhány kilométeren belül található helyszínek.
5. Amennyiben az ipari források hozzájárulásait is vizsgálják, legalább egy mintavételi pontot fel kell állítani a forráshoz képest szélirányban elhelyezkedő legközelebbi lakott településen. Amennyiben a háttérkoncentráció nem ismeretes, a fő szélirányon belül egy további mintavételi pontot kell elhelyezni.
6. A mintavételi pontoknak, ahol csak lehetséges, a nem közvetlen közelükben lévő hasonló helyekre nézve is reprezentatívnak kell lenniük.

7. Figyelembe kell venni a mintavételi pontok elhelyezésének szükségét olyan szigeteken is, ahol arra az emberi egészség védelme érdekében ilyen igény merül fel.

b) A növényzet védelme

A növényzet védelmét megcélzó mintavételi pontokat az agglomerációktól és az övezetektől több mint 20 km-re, vagy pedig egyéb beépített területektől, ipari telephelyektől, illetve autópályáktól több mint 5 km-re kell helyezni, amely azt jelenti, hogy a mintavételi pontot úgy kell elhelyezni, hogy a vizsgált levegő legalább 1000 km²-es környező területre vonatkozóan reprezentatív legyen. Bizonyos tagállam telepíthet olyan mintavételi pontot is, amely a földrajzi körülményekre való tekintettel közelebb helyezkedik el, vagy kisebb terület levegőminőségére vonatkozóan reprezentatív.

Figyelembe kell venni, hogy a szigeteken is szükség van a levegő minőségének vizsgálatára.

B. KISLÉPTÉKŰ ELHELYEZÉS

A megvalósíthatóság határain belül a következőket kell alkalmazni:

- a mintavételi szonda bemeneti nyílása körüli légáramlásnak zavartalannak kell lennie (legalább 270°-os szögben legyen szabad) anélkül, hogy a mintavevő készülék közelében a légáramlást bármilyen akadályozó tényező befolyásolná (általában annyi méterre az épületektől, erkélyektől, fáktól és egyéb akadályoktól, amely távolság kétszer akkora, mint amennyivel az akadály a mintavételi szonda fölé magasodik; és legalább 0,5 méterre legyen a legközelebbi épülettől abban az esetben, ha a mintavételi pontok az épület vonalában mérik a levegőminőséget);
- a mintavételi pontok bemeneti nyílását általában a földfelszíntől számított 1,5 m-es (belégzési magasság) és 4 m-es magasság között kell elhelyezni. Egyes esetekben magasabb (legfeljebb 8 méter) elhelyezésére is szükség lehet. A magasabb ponton való elhelyezés akkor is helyénvaló lehet, ha az állomás nagyobb területre vonatkozóan reprezentatív;
- a mintavevő szonda bemeneti nyílását nem lehet a források közvetlen közelébe elhelyezni a környezeti levegővel el nem keveredett kibocsátások közvetlen mintavételének elkerülése érdekében;
- a mintavevő szonda kimeneti nyílását úgy kell elhelyezni, hogy a kibocsátott levegő ne áramolhasson vissza a mintavevő bemeneti nyílásába;
- mintavevők elhelyezése közlekedési helyszíneken:
 - (a) valamennyi szennyező anyagra nézve az ilyen mintavételi pontokat a főbb forgalmi csomópontok szélétől legalább 25 méterre és a legközelebbi forgalmi sáv közepétől legalább 4 méterre kell elhelyezni;
 - (b) a nitrogén-dioxid és a szén-monoxid esetében a bemeneti nyílásokat a járdaszegélytől legfeljebb 5 méterre kell elhelyezni;

- (c) a por, az ólom és a benzol esetében a bemeneti nyílásokat úgy kell elhelyezni, hogy az reprezentatív legyen az épület vonalához közeli levegő minőségének vonatkozásában, de ne legyen a járdaszegélytől 10 méterre távolabb.

Az alábbi tényezőket szintén figyelembe lehet venni:

- zavaró források;
- biztonság;
- hozzáférhetőség;
- elektromos áram és telekommunikációs kapcsolat elérhetősége;
- a helyszín láthatósága a környezetéhez képest;
- a lakosság és az üzemeltetők biztonsága;
- annak kívánalma, hogy a különböző szennyező anyagok mintavételi pontjainak telepítése összehangolt legyen;
- tervezési követelmények.

C. A HELYSZÍN KIVÁLASZTÁSÁNAK DOKUMENTÁLÁSA ÉS FELÜLVIZSGÁLATA

A helyszín kiválasztásának eljárásai teljes körű dokumentálását még a besorolási szakaszban el kell végezni olyan módszerek segítségével, mint a környező terület iránytűvel tájolt fényképe és a hozzá tartozó részletes térkép. Annak biztosítására, hogy a kiválasztási kritériumok az idő múlásával is érvényesek maradjanak, a helyszíneket rendszeres időközönként felül kell vizsgálni, a dokumentációt pedig meg kell újítani.

IV. MELLÉKLET

A KONCENTRÁCIÓTÓL FÜGGETLEN HÁTTÉRŰ HELYSZÍNEKEN TÖRTÉNŐ MÉRÉS

A. CÉLKITŰZÉSEK

Az ilyen mérések fő célkitűzése a háttér szintjeivel kapcsolatos megfelelő információk hozzáférhetőségének biztosítása. Ezek az információk elengedhetetlenek a szennyezettebb övezetek magasabb szintjeinek (mint például városi hátterek, iparhoz és közlekedéshez kapcsolódó helyek) felmérése, a szennyező anyagok hosszú távon történő terjedéséből eredő lehetséges hozzájárulások vizsgálata és források felosztásának elemzése miatt, valamint nélkülözhetetlenek az olyan különleges szennyező anyagok megértéséhez, mint a por. A háttérrel szemben ezek az információk továbbá kulcsfontosságúak a modellezés megnövekedett használatához a városi területeken is.

B. ANYAGOK

A PM_{2,5} mérésének legalább a tömegkoncentrációt és a megfelelő vegyületeket mérnie kell ahhoz, hogy a por kémiai összetevőit jellemezze. A mérésnek legalább a következő kémiai anyagokra kell kiterjednie.

SO ₄ ²⁻	Na ⁺	NH ₄ ⁺	Ca ²⁺	Elemi szén (EC)
NO ₃ ⁻	K ⁺	Cl ⁻	Mg ²⁺	Szerves szén (OC)

C. ELHELYEZÉS

Különösen a vidéki háttérű területeken kell méréseket végezni a III. melléklet A., B. és C. részének megfelelően.

V. MELLÉKLET

A KÖRNYEZETI LEVEGŐBEN LÉVŐ KÉN-DIOXID (SO₂), NITROGÉN-DIOXID (NO₂) ÉS NITROGÉN-OXIDOK, POR (PM₁₀, PM_{2,5}), ÓLOM, SZÉN-MONOXID ÉS BENZOL HELYHEZ KÖTÖTT MÉRÉSÉRE SZOLGÁLÓ MINTAVÉTELI PONTOK MINIMÁLIS SZÁMA MEGHATÁROZÁSÁNAK KRITÉRIUMAI

A. A HELYHEZ KÖTÖTT MÉRÉSRE SZOLGÁLÓ MINTAVÉTELI PONTOK MINIMÁLIS SZÁMA, AMELY MÉRÉSEK SORÁN AZ EMBERI EGÉSZSÉG VÉDELME SZOLGÁLÓ HATÁRÉRTÉKEK VAGY KONCENTRÁCIÓS FELSZÓ HATÁROK BETARTÁSÁNAK VIZSGÁLATA FOLYIK OLYAN ÖVEZETEKBE ÉS AGGLOMERÁCIÓKBAN, AHOL A HELYHEZ KÖTÖTT MÉRÉS SZÁMÍT AZ EGYEDÜLI INFORMÁCIÓFORRÁS

a) Diffúz források

Az agglomeráció vagy övezet népessége (ezer)	Ha a koncentrációk túllépik a felső vizsgálati küszöbértéket⁽¹⁾	Ha a maximális koncentrációk a felső és az alsó vizsgálati küszöbérték között helyezkednek el
0-249	1	1
250-499	2	1
500-749	2	1
750-999	3	1
1 000-1 499	4	2
1 500-1 999	5	2
2 000-2 749	6	3
2 750-3 749	7	3
3 750-4 749	8	4
4 750-5 999	9	4
≥ 6 000	10	5

⁽¹⁾ A NO₂-re, a porra, a szén-monoxidra és a benzolra vonatkozóan: biztosítani kell legalább egy városi háttérű ellenőrzőállomást és egy közlekedési helyszínen elhelyezett állomást feltéve, hogy ez nem növeli a mintavételi pontok számát. Egy adott tagállamban a városi háttérű állomások és a közlekedési helyszíneken elhelyezett állomások összlétszáma között legfeljebb kétszeres lehet a különbség.

b) Pontforrások

A szennyezésnek a pontforrások környezetében történő vizsgálatához a helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontok számát a kibocsátások sűrűsége, a környezeti levegő

szennyezettségének valószínű eloszlása és a lakosság potenciális expozíciója figyelembevételével kell kiszámítani.

B. A HELYHEZ KÖTÖTT MÉRÉSEKRE SZOLGÁLÓ MINTAVÉTELI PONTOK MINIMÁLIS SZÁMA, AMELY MÉRÉSEK AZ EMBERI EGÉSZSÉG VÉDELME T CÉLZÓ PM_{2,5}-EXPOZÍCIÓ CSÖKKENTÉSÉRE VONATKOZÓ CÉL BETARTÁSÁNAK VIZSGÁLATÁRA IRÁNYULNAK

E célból a 100 000 lakost meghaladó agglomerációkban és további övezeteiben egy millió lakosonként egy mintavételi pontot kell működtetni. Ezen mintavételi pontok egybeeshetnek az A. szakaszban meghatározott mintavételi pontokkal.

C. A HELYHEZ KÖTÖTT MÉRÉSEKRE SZOLGÁLÓ MINTAVÉTELI PONTOK MINIMÁLIS SZÁMA, AMELY MÉRÉSEK A NÖVÉNYZETNEK AZ AGGLOMERÁCIÓKTÓL ELTÉRŐ ÖVEZETEKBE TÖRTÉNŐ VÉDELMÉRE SZOLGÁLÓ KRITIKUS SZINTEK BETARTÁSÁNAK VIZSGÁLATÁRA IRÁNYULNAK

Ha a maximális koncentrációk túllépik a felső vizsgálati küszöbértéket	Ha a maximális koncentrációk a felső és az alsó vizsgálati küszöbérték között helyezkednek el
20 000 km ² -ként egy állomás	40 000 km ² -ként egy állomás

Szigeteken lévő övezetekben a helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontok számát a környezeti levegő szennyezettségének valószínű eloszlása és a növényzet potenciális expozíciójának figyelembe vételével kell kiszámítani.

VI. MELLÉKLET

A KÉN-DIOXID, A NITROGÉN-DIOXID ÉS A NITROGÉN-OXIDOK, A POR (PM₁₀ ÉS PM_{2,5}), AZ ÓLOM, A SZÉN-MONOXID ÉS A BENZOL KONCENTRÁCIÓJÁNAK VIZSGÁLATÁRA VONATKOZÓ REFERENCIAMÓDSZEREK

A. MÉRÉSI REFERENCIAMÓDSZEREK

1. A kén-dioxid mérésének referenciamódszere

A kén-dioxid mérésének referenciamódszere az, amit az EN14212:2005 „A környezeti levegő minősége – A kén-dioxidnak az ultraibolya fluoreszcenciás mérésére vonatkozó szabványmódszer” elnevezésű szabványban határoztak meg.

2. A nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok mérésének referenciamódszere

A nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok mérésének referenciamódszere az, amit az EN14211:2005 „A környezeti levegő minősége – A nitrogén-dioxid és a nitrogén-monoxid koncentrációjának a kemilumineszcenciás mérésére vonatkozó szabványmódszer” elnevezésű szabványban határoztak meg.

3. Az ólom mintavételének és mérésének referenciamódszere

Az ólom mintavételének referenciamódszere az, ami ezen melléklet A. szakaszának 4. pontjában került bemutatásra. Az ólom mérésének referenciamódszere az, amit az EN14902:2005 „A környezeti levegőben lévő Pb/Cd/As/Ni megállapításának referenciamódszere” elnevezésű szabványban határoztak meg.

4. A PM₁₀ mintavételének és mérésének referenciamódszere

A PM₁₀ mintavételének és mérésének referenciamódszere az, amit az EN12341:1999 „A levegő minősége – A lebegő por PM₁₀-frakciójának megállapítása – Referenciamódszer és helyszíni vizsgálati eljárás a mérési módszerekkel egyenértékű referenciák kimutatására” elnevezésű szabványban határoztak meg.

5. A PM_{2,5} mintavételének és mérésének referenciamódszere

A PM_{2,5} mintavételének és mérésének referenciamódszere az, amit az EN14907:2005 „A környezeti levegőben lévő lebegő por PM_{2,5}-tömegfrakciójának megállapítására szolgáló gravimetriai mérés szabványmódszere” elnevezésű szabványban határoztak meg.

6. A benzol mintavételének és mérésének referenciamódszere

A benzol mérésének referenciamódszere az, amit az EN14662:2005 „A környezeti levegő minősége – A benzolkoncentráció mérésének referenciamódszere” elnevezésű szabvány 1., 2. és 3. részében határoztak meg.

7. A szén-monoxid mérésének referenciamódszere

A szén-monoxid mérésének referenciamódszere az, amit az EN14626:2005 „A környezeti levegő minősége – A szén-monoxid koncentrációjának a nem diszpergáló infravörös spektroszkópiai mérésére vonatkozó szabvány módszer” elnevezésű szabványban határoztak meg.

8. Az ózon mérésének referenciamódszere

Az ózon mérésének referenciamódszere az, amit az EN14625:2005 „A környezeti levegő minősége – Az ózon koncentrációjának az ultraibolya-fotometriai mérésére vonatkozó szabvány módszer” elnevezésű szabványban határoztak meg.

B. AZ EGYENÉRTÉKŰSÉG KIMUTATÁSA

1. A tagállam használhat bármely olyan egyéb módszert, ami a fenti módszer bármelyikével bizonyíthatóan egyenértékű eredményt ad, vagy a por esetében bármely olyan egyéb módszert, amelyről az érintett tagállam bizonyítani tudja, hogy az szorosan kapcsolódik a referenciamódszerhez. Ebben az esetben az ilyen módszerrel elért eredményeket korrigálni kell annak érdekében, hogy egyenértékű eredményt kapjanak azzal, amit a referenciamódszer használatával kaptak volna.
2. A Bizottság arra kötelezheti a tagállamokat, hogy jelentést készítsenek és nyújtsanak be az egyenértékűség kimutatásáról a fenti (1) bekezdésnek megfelelően.
3. A (2) bekezdésben említett jelentés elfogadhatóságának vizsgálata során a Bizottság hivatkozik az egyenértékűség kimutatásáról szóló útmutatójára (amely még kiadásra vár). Amennyiben a tagállamok átmeneti tényezőket használtak az egyenértékűség megközelítőleg történő felbecsléséhez, akkor ezeket a tényezőket a bizottsági útmutatóra hivatkozva hitelesíteni és/vagy módosítani kell.
4. A tagállamok biztosítják, hogy adott esetben a kiigazítást a régi mérésekre visszamenőleg is végrehajtják az adatok könnyebb összehasonlításának elérése érdekében.

C. SZABVÁNYOSÍTÁS

A gáznemű szennyező anyagok térfogatát 293 K hőmérsékletre és 101,3 kPa nyomásra kell szabványosítani. A por és a porban lévő vizsgálandó anyagok (pl. ólom) mintatérfogata a környezeti feltételekre vonatkozik.

VII. MELLÉKLET

CÉLÉRTÉKEK ÉS HOSSZÚ TÁVÚ CÉLKITŰZÉSEK

A. AZ ÓZONRA VONATKOZÓ CÉLÉRTÉKEK ÉS HOSSZÚ TÁVÚ CÉLKITŰZÉSEK

1. Meghatározások és kritériumok

a) Meghatározások

Az AOT40 (mértékegysége: $\mu\text{g}/\text{m}^3 \times \text{óra}$): a $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ -nél (= 40 ppb) magasabb és a $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ óránkénti koncentráció különbsége adott időszak alatt naponta csupán a közép-európai idő szerint 8.00 és a 20.00 között mért óránkénti adatok felhasználásával¹.

b) Kritériumok

Az adatok összesítése és a statisztikai paraméterek kiszámítása során az érvényesség ellenőrzésénél az alábbi kritériumokat kell alkalmazni:

Paraméter	Szükséges érvényes adathányad
1 órás értékek	75 % (azaz 45 perc)
8 órás értékek	az értékek 75 %-a (azaz 6 óra)
A legnagyobb napi 8 órás középérték a 8 órás mozgóátlagok közül	a 8 órás mozgóátlagok 75 %-a (azaz naponta 18 darab 8 órás átlag)
AOT40	az AOT40-érték kiszámítására meghatározott időtartam 1 órás értékeinek 90%-a ^(a)
Éves középérték	a nyáron mért 1 órás értékek 90 %-a (áprilistól szeptemberig) és a télen mért 1 órás értékek 75 %-a (januártól márciusig, októbertől decemberig), a hónapokat külön méri
A túllépések száma és a havi maximális értékek	a napi legnagyobb 8 órás középérték 90 %-a (havi 27 érték) közép-európai idő szerint 8.00 és 20.00 óra között mért 1 órás értékek 90 %-a

¹ illetve a megfelelő időtartam a félreeső területeken.

A túllépések száma és a évi legnagyobb értékek	öt hónap a nyári időszak (áprilistól szeptemberig) hat hónapjából
--	---

- (a) Amennyiben nem áll rendelkezésre az összes lehetséges mért adat, az AOT40-értékek kiszámítására a következő együtthatót kell használni:

$$AOT40_{\text{becsült}} = AOT40_{\text{mért}} \times \frac{\text{az összes lehetséges órák száma}^*}{\text{száma}}$$

- * az AOT40 meghatározásában szereplő órák száma (azaz a közép-európai idő szerint 8.00 és 20.00 óra között mért órák a növényzet védelmére vonatkozóan minden évben május 1-jétől július 31-ig, és az erdő védelmére vonatkozóan április 1-től szeptember 30-ig).

2. Céltértek

Céltérítés	Átlagszámítási időszak	Céltérték	A céltértek elérésének időpontja
Az emberi egészség védelme	a legnagyobb napi 8 órás középérték ^(a)	120 µg/m ³ , egy naptári évben legfeljebb 25-ször lehet meghaladni, három évi átlagban ^(b)	2010
A növényzet védelme	Májustól júliusig	AOT40 (1 órára vonatkozó értékekből számolt) 18 000 µg/m ³ x óra, öt éves átlagban(b)	2010

- (a) A koncentráció legnagyobb napi 8 órás középértékét úgy kell kiválasztani, hogy az óránkénti adatokból számított és minden órában frissített, 8 órás mozgóátlagokat vesszük figyelembe. Minden így számított 8 órás átlag arra a napra vonatkozik, amelyen végződik, vagyis minden napnál az arra a napra eső első számítási időszak az előző nap 17:00 órájától az adott nap 1:00 órájáig terjedő időszak lesz, az utolsó számítási időszak pedig az adott napon a 16:00 és 24:00 óra közötti időszak.

- (b) Ha a három évre vagy az öt évre vonatkozó átlagot nem lehet megállapítani teljes és egymást követő éves adatok sorozata alapján, akkor a céltértek betartásának ellenőrzéséhez megkövetelt minimális éves adatok a következők:
- az emberi egészség védelmének céltérteke érdekében: egy évre vonatkozó érvényes adat;
 - a növényzet védelmének céltérteke érdekében: három évre vonatkozó érvényes adat.

3. Hosszú távú célkitűzések

Céltérítés	Átlagszámítási időszak	Céltérték	A hosszú távú célkitűzés elérésének időpontja
Az emberi egészség védelme	A legnagyobb napi 8 órás középérték(a) egy naptári éven belül	120 µg/m ³	-
A növényzet védelme	Májustól júliusig	AOT40(1 órára vonatkozó értékekből számolt) 6 000 µg/m ³ x óra	-

VIII. MELLÉKLET

AZ ÓZONKONCENTRÁCIÓ VIZSGÁLATÁHOZ HASZNÁLT MINTAVÉTELI PONTOK OSZTÁLYOZÁSÁNAK ÉS ELHELYEZÉSÉNEK KRITÉRIUMAI

A helyhez kötött mérésekre a következők vonatkoznak:

A. NAGYLÉPTÉKŰ TELEPÍTÉS

Az állomás fajtája	A mérés célkitűzései	Reprezentativitás^(a)	A nagyléptékű telepítés kritériumai
Városi	Az emberi egészség védelme: a városi lakosság ózonexpozíciójának meghatározása, azaz ahol a népsűrűség és az ózonkoncentráció viszonylag magas és a teljes lakosság vonatkozásában reprezentatív	Néhány km ²	Távolabb a helyi kibocsátások, például közlekedés, benzinkutak, stb. hatásától; Jó szellőzésű helyszínek, ahol megfelelően kevert szintek mérhetők; Olyan területek, mint például a városok lakó- vagy vásárlónegyedei, parkok (a fáktól távol), alacsony gépjárműforgalmú vagy forgalommentes nagy utcák vagy terek, oktatás, sport vagy pihenés céljából látogatott nyílt területek
Külvárosi	Az emberi egészség és a növényzet védelme: az agglomerációk peremén lévő lakosság és növényzet expozíciójának meghatározása, ahol a legmagasabb olyan ózonszint lép fel, amelynek a lakosság és a növényzet közvetlen vagy közvetlenül ki lehet téve	Néhány tíz km ²	Bizonyos távolságra a maximális kibocsátások területétől a főbb szélirány(ok) irányában az ózonképződés kedvező körülményei idején; Ahol az agglomeráció külső peremén található lakosság, érzékeny haszonnövények vagy ökológiai rendszerek magas ózonszintnek vannak kitéve; Adott esetben néhány külvárosi állomás, a maximális kibocsátás területétől az uralkodó széljárás irányával ellentétes irányban az ózon regionális háttérű szintjeinek meghatározása céljából
Vidéki	Az emberi egészség és a növényzet védelme: a lakosságot, a haszonnövényeket és a természetes ökológiai rendszereket érő szubregionális (kistérségi) szintű ózonkoncentráció meghatározása	Szubregionális (kistérségi) szintek (néhány km ²)	Az állomások elhelyezhetők természetes ökológiai rendszerekben, erdőkben vagy haszonnövényekben gazdag kis településeken és/vagy területeken; A közvetlen helyi kibocsátások (például ipari telephelyek vagy utak) hatásától távoli ózonra vonatkozólag reprezentatív. Nyílt területeken található helyszíneken, kivéve a magas hegycsúcsokat

Vidéki háttér	A növényzet és az emberi egészség védelme: a haszonnövényeket és a természetes ökológiai rendszereket érő regionális szintű ózonkoncentráció meghatározása, valamint a lakosság expozíciójának vizsgálata	Regionális/nemzeti/kontinentális szintek (1 000 km ² -től 10 000 km ² -ig)	alacsonyabb népsűrűségű területeken elhelyezett állomások, pl. természetes ökológiai rendszerekben, erdőkben gazdag helyszíneken, városi, ipari területektől és helyi kibocsátásoktól távolabb; Kerülni kell az olyan helyszínt, amely kedvez a talajközeli inverziós körülmények fokozott helyi kialakulásának, illetve a magasabb hegységek csúcsait; Az erős helyi jellegű napi szélciklussal jellemezhető tengerparti területek nem javasoltak.
---------------	---	--	---

(a) A mintavételi pontoknak, ahol csak lehetséges, reprezentatívnak kell lenniük a nem közvetlen közelükben lévő hasonló helyekre nézve.

A vidéki és vidéki háttérű állomások elhelyezése lehetőség szerint összhangban kell, hogy álljon a a Közösség erdőinek a légköri szennyezés elleni védelméről szóló 3528/86/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok meghatározásáról szóló 1091/94/EK bizottsági rendelet¹ ellenőrzési követelményeivel.

B. KISLÉPTÉKŰ ELHELYEZÉS

A III. melléklet B. szakaszában meghatározott kisléptékű elhelyezési eljárást kell alkalmazni a megvalósíthatóság határain belül, és azt is biztosítani kell, hogy a mintavételi szonda bemeneti nyílása megfelelő távolságra helyezkedjen el olyan forrásoktól, mint a kemencék és az égetőművek légjáratai, valamint legalább 10 méterre a legközelebbi úttól, amely távolságot a forgalom intenzitásának függvényében növelik.

C. A HELYSZÍN KIVÁLASZTÁSÁNAK DOKUMENTÁLÁSA ÉS FELÜLVIZSGÁLATA

A III. melléklet C. szakaszában meghatározott eljárást kell alkalmazni megfelelő szűrés, valamint az ellenőrzési adatoknak az adott helyszínen mért, az ózonkoncentrációt befolyásoló meteorológiai és fotokémiai folyamatok összefüggésében történő értelmezése mellett.

¹ HL L 125., 1994.5.18., 1. o.

IX. MELLÉKLET

A KÖRNYEZETI LEVEGŐBEN TALÁLHATÓ ÓZONKONCENTRÁCIÓ HELYHEZ KÖTÖTT MÉRÉSÉRE SZOLGÁLÓ MINTAVÉTELI PONTOK SZÁMA MEGHATÁROZÁSÁNAK KRITÉRIUMAI

- A. A CÉLÉRTÉKEK, A HOSSZÚ TÁVÚ CÉLKITŰZÉSEK VALAMINT A TÁJÉKOZTATÁSI ÉS RIASZTÁSI KÜSZÖBÉRTÉKEK BETARTÁSÁNAK VIZSGÁLATA CÉLJÁBÓL VÉGZETT HELYHEZ KÖTÖTT FOLYAMATOS MÉRÉSEKRE SZOLGÁLÓ MINTAVÉTELI PONTOK MINIMÁLIS SZÁMA ABBAN AZ ESETBEN, HA AZ ILYEN MÉRÉSEK SZÁMÍTANAK EGYEDÜLI INFORMÁCIÓFORRÁSNAK**

Népesség (× 1 000)	Agglomerációk (városi és külvárosi) ^(a)	Egyéb övezetek (külvárosi és vidéki) ^(a)	Vidéki háttér
< 250		1	az ország minden övezetére ^(b) vonatkozó átlagos sűrűség: 50 000 km ² -ként 1 állomás
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	2 millió lakosonként 1 további állomás	2 millió lakosonként 1 további állomás	

^(a) Legalább 1 állomás azokon a külvárosi területeken, ahol a lakosság expozíciója várhatóan a legmagasabb. Az agglomerációkban az állomások legalább 50 %-át külvárosi területekre kell telepíteni.

^(b) A domborzatilag rajzolt területeken 25 000 km²-ként 1 állomás elhelyezését javasolják.

- B. A HELYHEZ KÖTÖTT MÉRÉSEKRE SZOLGÁLÓ MINTAVÉTELI PONTOK MINIMÁLIS SZÁMA A HOSSZÚ TÁVÚ CÉLKITŰZÉSEKET TELJESÍTŐ ÖVEZETEKBE ÉS AGGLOMERÁCIÓKBAN**

Az ózonnra vonatkozó mintavételi pontok számának az egyéb kiegészítő levegőminőségi vizsgálatra szolgáló módszerekkel, például a levegőminőség modellezésével és a közös elhelyezésű nitrogéndioxid-mérésekkel együttesen alkalmazva elegendőnek kell lennie az ózonszennyezési folyamatok alakulásának vizsgálatára és a hosszú távú célkitűzések betartásának ellenőrzésére. Az agglomerációkban és egyéb övezetekben elhelyezett állomások száma a fenti A. szakaszban meghatározott érték egyharmadára csökkenthető. Meg kell hagyni legalább egy ellenőrzőállomást, amennyiben a helyhez kötött mérőállomásokból származó információ számít az egyedüli információforrásnak. Azokban az övezetekben, ahol kiegészítő vizsgálatok folynak, melyek eredményeképpen egy övezet állomás nélkül marad, a

szomszédos övezetekben telepített állomásokkal folytatott együttműködésnek biztosítania kell az ózon koncentrációjának megfelelő vizsgálatát a hosszú távú célkitűzések szempontjából. A vidéki háttérű állomások kötelező sűrűsége 1/100 000 km².

X. MELLÉKLET

AZ ÓZON ELŐANYAGAINAK MÉRÉSEI

A. CÉLKITŰZÉSEK

E mérések fő célja az ózon előanyagai bármely alakulásának elemzése, a kibocsátás csökkentésére szolgáló stratégiák hatékonyságának elemzése, az emissziókataszter egységességének ellenőrzése és a kibocsátási források hozzárendelése a szennyezési koncentrációhoz.

További cél az ózon kialakulása és az előanyag terjedése megértésének elősegítése, valamint fotokémiai modellek alkalmazása.

B. ANYAGOK

Az ózon előanyagai mérésének ki kell terjednie legalább a nitrogén-oxidokra (NO és NO₂), valamint a következő illékony szerves vegyületekre (VOC):

	1-butén	Izoprén	Etil-benzol
Etán	transz-2-butén	n-hexán	m+p-xilén
Etilén	cisz-2-butén	i-hexán	o-xilén
Acetilén	1,3-butadién	n-heptán	1,2,4-trimetil-benzol
Propán	n-pentán	n-oktán	1,2,3-trimetil-benzol
Propén	i-pentán	i-oktán	1,3,5-trimetil-benzol
n-bután	1-pentén	Benzol	Formaldehid
i-bután	2-pentén	Toluol	Az összes nem mentán szénhidrogén

C. ELHELYEZÉS

A méréseket különösen a városi és a külvárosi területek valamennyi olyan ellenőrzési helyszínén el kell végezni, amelyet ezen irányelv követelményeivel összhangban telepítettek, és az A szakaszban felsorolt ellenőrzési célok szempontjából alkalmasnak ítélték.

XI. MELLÉKLET

AZ EMBERI EGÉSZSÉG VÉDELME VONATKOZÁSÁBAN FELÁLLÍTOTT HATÁRÉRTÉKEK

Átlagszámítási időszak	Határérték	Túllépési tűrés	A határérték elérésének időpontja
Kén-dioxid			
1 óra	350 µg/m ³ , egy naptári évben legfeljebb 24-szer léphető túl	150 µg/m ³ (43 %)	
1 nap	125 µg/m ³ , egy naptári évben legfeljebb 3-szor léphető túl	–	
Nitrogén-dioxid			
1 óra	200 µg/m ³ , egy naptári évben legfeljebb 18-szor léphető túl	1999. július 19-én 50 %, amely érték 2001. január 1-jével és ezentúl minden 12 hónapban azonos éves százalékarányban csökken, hogy 2010. január 1-jére elérje a 0 %-ot	2010. január 1.
Naptári év	40 µg/m ³	1999. július 19-én 50 %, amely érték 2001. január 1-jével és ezentúl minden 12 hónapban azonos éves százalékarányban csökken, hogy 2010. január 1-jére elérje a 0 %-ot	2010. január 1.
Szén-monoxid			
A legnagyobb napi 8 órás középérték	10 mg/m ³	60 %	
Benzol			
Naptári év	5 µg/m ³	2000. december 13-án 5 µg/m ³ (100 %), amely érték 2006. január 1-jével és ezentúl minden 12 hónapban 1 µg/m ³ -rel csökken, hogy 2010. január 1-jére elérje a 0 %-ot	2010. január 1.
Ólom			
Naptári év	0,5 µg/m ³	100 %	

PM₁₀			
1 nap	50 µg/m ³ , egy naptári évben legfeljebb 35-ször léphető túl	50 %	
Naptári év	40 µg/m ³	20 %	

- ⁽¹⁾ A legnagyobb napi 8 órás középértéket úgy kell kiválasztani, hogy az óránkénti adatokból számított és minden órában frissített, 8 órás mozgó átlagokat vesszük figyelembe. Minden így számított nyolcórás átlag arra a napra vonatkozik, amelyen végződik, vagyis minden napnál az arra a napra eső első számítási időszak az előző nap 17:00 órájától az adott nap 1:00 órájáig terjedő időszak lesz, az utolsó számítási időszak pedig az adott napon a 16:00 és 24:00 óra közötti időszak.

XII. MELLÉKLET

TÁJÉKOZTATÁSI ÉS RIASZTÁSI KÜSZÖBÉRTÉKEK

A. AZ ÓZONTÓL ELTÉRŐ SZENNYEZŐ ANYAGOKRA VONATKOZÓ RIASZTÁSI KÜSZÖBÉRTÉKEK

Három egymást követő órában olyan területen kell mérni, amely legalább 100 km² területre, illetve egy teljes övezetre vagy agglomerációra jellemző, amely területek közül a legkisebbet kell figyelembe venni.

Szennyező anyag	Riasztási küszöbérték
Kén-dioxid	500 µg/m ³
Nitrogén-dioxid	400 µg/m ³

B. AZ ÓZONRA VONATKOZÓ TÁJÉKOZTATÁSI ÉS RIASZTÁSI KÜSZÖBÉRTÉKEK

Cél	Átlagszámítási időszak	Küszöbérték
Információk	1 óra	180 µg/m ³
Riasztás	1 óra ^(a)	240 µg/m ³

^(a) A 18. cikk végrehajtásával kapcsolatban a küszöbérték-túllépést három egymást követő órában kell mérni vagy erre az időtartamra kell előrejelzést tenni.

XIII. MELLÉKLET

A NÖVÉNYZET VÉDELME VONATKOZÁSÁBAN FELÁLLÍTOTT KRITIKUS SZINTEK

Átlagszámítási időszak	Kritikus szint	Túllépési tűrés	A kritikus szint elérésének időpontja
Kén-dioxid			
Naptári év és tél (október 1-től március 31-ig)	20 µg/m ³	–	
Nitrogén-oxidok			
Naptári év	30 µg/m ³ NO _x	–	

XIV. MELLÉKLET

A PM_{2,5}-TEL KAPCSOLATOS EXPOZÍCIÓ-CSÖKKENTÉSRE VONATKOZÓ CÉL ÉS KONCENTRÁCIÓS FELSZŐ HATÁR

A. ÁTLAGEXPOZÍCIÓ-MUTATÓ (*AVERAGE EXPOSURE INDICATOR*)

A $\mu\text{g}/\text{m}^3$ -ben kifejezett átlagexpozíció-mutató városi háttérű helyszíneken végzett méréseken alapul (a tagállamok területén lévő övezetekben és agglomerációkban). Az átlagexpozíció-mutatót a koncentráció három naptári évre vonatkozó éves mozgóátlaga alapján állapítják meg, amely számításához a 6. és 7. cikk szerint felállított valamennyi mintavételi pont átlagát veszik. A 2010-es referenciaév átlagexpozíció-mutatója a 2008, 2009 és 2010-es évek koncentrációjának középértéke. Hasonlóképpen a 2020-as évre vonatkozó mutató három éves koncentráció mozgóátlaga, amelynek számításához valamennyi mintavételi pont 2018, 2019 és 2020-as átlagát veszik.

B. EXPOZÍCIÓ-CSÖKKENTÉSRE VONATKOZÓ CÉL

2010-re megvalósítandó expozíció-csökkentésre vonatkozó cél az AEI-t illetően	Az expozíció-csökkentésre vonatkozó cél elérésének időpontja
20 %	2020

Amennyiben a $\mu\text{g}/\text{m}^3$ -ben kifejezett átlagexpozíció-mutató a referenciaévben $7\mu\text{g}/\text{m}^3$ vagy annál kevesebb, az expozíció-csökkentésre vonatkozó cél nulla lesz.

C. KONCENTRÁCIÓS FELSZŐ HATÁR

Átlagszámítási időszak	Koncentrációs felső határ	Túllépési tűrés ⁽¹⁾	A koncentrációs felső határnak való megfelelés időpontja
Naptári év	$25 \mu\text{g}/\text{m}^3$	Ezen irányelv hatályba lépésének napján 20 %, amely arány a következő január 1-jével és minden 12 hónapban azonos éves százalékarányban csökken, hogy 2010. január 1-jére elérje a 0 %-ot	2010. január 1.

⁽¹⁾ A maximális túllépési tűrés alkalmazandó a 15. cikk (4) bekezdésével összhangban is.

XV. MELLÉKLET

A KÖRNYEZETI LEVEGŐ MINŐSÉGÉNEK JAVÍTÁSÁRA SZOLGÁLÓ HELYI, REGIONÁLIS VAGY NEMZETI PROGRAMOKBAN FELTÜNTETENDŐ INFORMÁCIÓK

A. A 21. CIKK ÉRTELMÉBEN A KÖVETKEZŐ INFORMÁCIÓKAT KELL MEGADNI (TERVEK VAGY PROGRAMOK):

1. A túlzott szennyezés helye

- (a) régió;
- (b) város (térkép);
- (c) mérőállomás (térkép, földrajzi koordináták).

2. Általános információk

- (a) az övezet típusa (város, ipari vagy vidéki terület);
- (b) a szennyezett terület nagyságának (km²) és szennyezettségnek kitett lakosság felmérése;
- (c) hasznos éghajlati adatok;
- (d) megfelelő topográfiai adatok;
- (e) elegendő információ az övezetekben lévő, védelmet igénylő célok típusával kapcsolatban.

3. Felelős hatóságok

A fejlesztési tervek kidolgozásáért és megvalósításáért felelős személyek neve és címe.

4. A szennyezés természete és vizsgálata

- (a) az előző évek során megfigyelt koncentráció (a javítási intézkedések végrehajtása előtt);
- (b) a projekt elejétől mért koncentráció;
- (c) a vizsgálathoz használt technikák.

5. A szennyezés eredete

- (a) a szennyezésért felelős főbb kibocsátási források listája (térkép);
- (b) ezen forrásokból származó kibocsátások összesített mennyisége (tonna/év);
- (c) a más területekből érkező szennyezéssel kapcsolatos információk.

6. A helyzet elemzése
 - (a) a túllépésért felelős tényezők részletei (pl. közlekedés, a határokon átnyúló közlekedést is beleértve, másodlagos szennyező anyagok keletkezése a légkörben);
 - (b) a levegőminőség javítását célzó lehetséges intézkedések részletei.
7. Ezen irányelv hatálybalépése előtt már létező, javítást célzó intézkedések vagy projektek részletei, például
 - (a) helyi, regionális, nemzeti, nemzetközi intézkedések;
 - (b) ezen intézkedések megfigyelt hatásai.
8. Ezen irányelv hatálybalépését követően a szennyezés csökkentése érdekében elfogadott intézkedések vagy projektek részletei.
 - (a) a végrehajtás menetrendjére vonatkozó projektben meghatározott valamennyi intézkedés felsorolása és leírása;
 - (b) a tervezett levegőminőség-javulás becslése;
 - (c) ezen célkitűzések eléréséhez szükséges idő becslése.
9. A hosszú távra tervezett vagy hosszabb távra előirányított intézkedések, illetve projektek részletei.
10. Az e melléklet szerint szükséges információk kiegészítéséhez használt kiadványok, dokumentumok, munkák, stb. jegyzéke.

B. A 20. CIKK (1) BEKEZDÉSE B) PONTJA ÉRTELMÉBEN A KÖVETKEZŐ INFORMÁCIÓKAT KELL MEGADNI: (A LEVEGŐSZENNYEZÉS CSÖKKENTÉSÉT CÉLZÓ PROGRAM)

1. E melléklet A. szakaszában meghatározott valamennyi információ.
2. A következő irányelvek végrehajtásának állapotára vonatkozó információk:
 - (1) a gépjárművek külső gyújtású motorjainak kipufogógázai által okozott levegőszennyezés elleni intézkedésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1970. március 20-i 70/220/EGK tanácsi irányelv¹ módosítása (könnyű járművek).
 - (2) a járművekben használt dízelmotorok gáz-halmazállapotú szennyezőanyag-kibocsátása elleni intézkedésekre vonatkozó tagállami jogszabályok

¹ HL L 76., 1970.4.6., 1. o.

közelítéséről szóló, 1987. december 3-i 88/77/EGK tanácsi irányelv² módosítása;

- (3) az illékony szerves vegyületeknek (VOC) a benzin tárolásából és tárolótelepekről töltőállomások részére történő elosztásából származó kibocsátása csökkentéséről szóló, 1994. december 20-i 94/63/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³;
- (4) a benzin és a dízelüzem a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelv⁴.
- (5) a nem közúti mozgó gépekbe és berendezésekbe szánt belső égésű motorok gáz- és szilárd halmazállapotú szennyezőanyag-kibocsátása elleni intézkedésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1997. december 16-i 97/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵;
- (6) anyagok minőségéről, valamint a 93/12/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 1998. október 13-i 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁶;
- (7) a szerves oldószerek egyes tevékenységeknél és berendezésekben történő felhasználása során keletkező illékony szerves vegyületek kibocsátásának korlátozásáról szóló, 1999. március 11-i 1999/13/EK tanácsi irányelv⁷;
- (8) az egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmának csökkentéséről, valamint a 93/12/EGK irányelv módosításáról szóló, 1999. április 26-i 1999/32/EK tanácsi irányelv⁸;
- (9) a hulladékok égetéséről szóló, 2000. december 4-i 2000/76/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁹;
- (10) a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló, 2001. október 23-i 2001/80/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv;
- (11) az egyes légköri szennyezők nemzeti kibocsátási határértékeiről szóló, 2001. október 23-i 2001/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv;
- (12) a szerves oldószerek egyes festékekben, lakkokban és jármű utánfényezésére szolgáló termékekben történő felhasználása során keletkező illékony szerves vegyületek kibocsátásának korlátozásáról és az 1999/13/EK irányelv módosításáról szóló, 2004. április 21-i 2004/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁰;

² HL L 36., 1988.2.9., 33. o.

³ HL L 365., 1994.12.31., 24. o.

⁴ HL L 257, 1996.10.10., 22. o.

⁵ HL L 59., 1998.2.27., 1. o.

⁶ HL L 350., 1998.12.28., 58. o.

⁷ HL L 85., 1999.3.29., 1. o.

⁸ HL L 121., 1999.5.11., 13. o.

⁹ HL L 332, 2000.12.28., 91. o.

¹⁰ HL L 143., 2004.4.30., 87. o.

(13) az energia végfelhasználás hatékonyságáról és az energiaszolgáltatásokról szóló [...] európai parlamenti és tanácsi irányelv¹¹.

(14) az 1999/32/EK rendeletnek a hajózási tüzelőanyagok kéntartalmának tekintetében történő módosításáról szóló [...] európai parlamenti és tanácsi irányelvjavaslat¹²;

3. Az levegőszennyezés csökkentését célzó olyan intézkedésekre vonatkozó információk, amelyek végrehajtását a levegőminőségi célkitűzések elérésével kapcsolatban tervezték meg, köztük:

Az agglomerációk és az övezetek szintjén:

(a) A helyhez kötött forrásokból származó kibocsátás csökkentése azáltal, hogy a kis és közepes méretű tüzelőberendezések (ideértve a biomassza eltüzelésére használandókat is) helyhez kötött szennyező forrásait kibocsátáscsökkentő berendezéssel látják el, vagy pedig kicserélik azokat.

(b) A járművekből származó kibocsátások csökkentése azáltal, hogy a járművek felújítása során kibocsátáscsökkentő berendezéssel látják őket el. Meg kell vizsgálni a gazdasági ösztönzők alkalmazását a járművek ilyen fajta felújításának felgyorsítása érdekében.

(c) A környezetbarát közbeszerzésről szóló kézikönyvvel¹³ összhangban a közúti járműveknek, tüzelőanyagoknak és égési berendezéseknek a hatóságok által történő, a kibocsátást csökkentését célzó közbeszerzése, ideértve a következő közbeszerzéseket:

- új járművek, ideértve az alacsony károsanyag-kibocsátású járműveket
- tisztább járművek a közlekedési szolgáltatásokban
- tüzelőberendezések alacsony kibocsátású, helyhez kötött forrásai
- alacsony kibocsátású tüzelőanyagok a helyhez kötött és a mozgó források számára

(d) A közlekedésből eredő kibocsátásoknak a forgalom megtervezésén és ellenőrzésén keresztül történő korlátozására vonatkozó intézkedések (ideértve a dugódíjat, a differenciált parkolási díjat vagy más gazdasági ösztönzőket; egy „alacsony kibocsátási övezet” létrehozása).

(e) A kevésbé szennyező közlekedési módok felé történő elmozdulásra serkentő intézkedések.

¹¹ HL L [...], [...], [...] o.

¹² HL L [...], [...], [...] o.

¹³ SEC(2004) 1050

- (f) Annak biztosítása, hogy a kis, közepes és nagy léptékű, helyhez kötött forrásoknál, valamint a mozgó forrásoknál alacsony kibocsátású tüzelőanyagokat használjanak.

Regionális és nemzeti szinten

- (g) A levegőszennyezésnek a 96/61/EK irányelv keretén belül meghatározott engedélyeken, a 2001/80/EK irányelv keretén belül meghatározott nemzeti terveken, valamint az adókhöz, díjakhoz vagy kibocsátás-kereskedelemhez hasonló gazdasági eszközök használatán keresztül történő csökkentésére irányuló intézkedések.

XVI. MELLÉKLET

A NYILVÁNOSSÁG TÁJÉKOZTATÁSA

1. A tagállamok biztosítják, hogy rendszeresen a nyilvánosság rendelkezésére bocsátanak naprakész információkat az ezen irányelvben szabályozott szennyező anyagok környezeti koncentrációjával kapcsolatban.
2. A környezeti koncentrációt átlagértékek formájában kell bemutatni a VII., XI. és XIV. mellékletben meghatározott megfelelő átlagszámítási időszak szerint. Az információk minimális követelményként valamennyi olyan szintet jelzik, amelyek túllépik a levegőminőségi célkitűzések szerinti értékeket, ideértve a szabályozott szennyező anyagok határértékeit, koncentrációs felső határait, célértékeit, riasztási küszöbértékeit, tájékoztatási küszöbértékeit vagy a hosszú távú célkitűzések szerinti értékeiket. Tartalmazniuk kell továbbá egy rövid értékelést a levegőminőségi célkitűzésekre vonatkozóan, valamint megfelelő információkat az egészségügyi hatásokról.
3. A kén-dioxid, a nitrogén-dioxid, a por, az ózon és a szén-monoxid környezeti koncentrációjával kapcsolatos információkat legalább naponta kell frissíteni, ha pedig ez gyakorlatban megvalósítható, óránként. Az ólom és a benzol környezeti koncentrációjával kapcsolatos információkat, amelyeket az utolsó 12 hónap átlagértékének formájában kell bemutatni, legalább háromhavonta kell frissíteni, ha pedig ez gyakorlatban megvalósítható, egy havonta.
4. A tagállamok biztosítják a lakosság kellő időben történő tájékoztatását a riasztási küszöbérték tényleges és előre jelzett túllépéseiről. A részleteknek a következő adatokat kell legalább tartalmazniuk:
 - (a) Az észlelt túllépéssel (túllépésekkel) kapcsolatos információk:
 - a túllépés helye vagy körzete,
 - a túllépett küszöbérték típusa (tájékoztatási vagy riasztási);
 - a túllépés kezdete és időtartama;
 - a legmagasabb 1 órás koncentráció, valamint az ózonkoncentráció esetében a legmagasabb 8 órás átlag.
 - (b) Előrejelzés a következő délutánra/nap(ok)ra:
 - a tájékoztatási és/vagy riasztási küszöbérték várható túllépésének földrajzi területe,
 - a koncentráció várható változása (javulás, stabilizálódás vagy romlás) a változás okaival együtt.
 - (c) Az érintett népességcsoportokra, a lehetséges egészségügyi hatásokra és a javasolt viselkedésre vonatkozó információk:
 - a veszélyeztetett népességcsoportok;

- a várható tünetek leírása;
 - az érintett lakosság számára javasolt óvintézkedések,
 - hol juthatnak további információhoz;
- (d) A szennyezés csökkentésének és/vagy az annak való expozíció csökkentésének megelőzésével kapcsolatos információk: a főbb források megjelölése; a kibocsátást csökkentő intézkedésekre vonatkozó javaslat.
- (e) Az előrelátható túllépések esetén a tagállamok intézkedéseket tesznek, hogy az ilyen részleteket a megvalósíthatóság határain belül ismertessék.

XVII. melléklet**MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT**

Ezen irányelv	96/62/EK irányelv	1999/30/EK irányelv	2000/69/EK irányelv	2002/3/EK irányelv
1. cikk	1. cikk	1. cikk	1. cikk	1. cikk
2. cikk (1) – 5) bekezdése	2. cikk (1) – (5) bekezdése	–	–	–
2. cikk (6) és (7) bekezdése	–	–	–	–
2. cikk (8) bekezdése	2. cikk (8) bekezdése	2. cikk (7) bekezdése	–	–
2. cikk (9) bekezdése	2. cikk (6) bekezdése	–	–	2. cikk (9) bekezdése
2. cikk (10) bekezdése	2. cikk (7) bekezdése	2. cikk (6) bekezdése	–	2. cikk (11) bekezdése
2. cikk (11) bekezdése	–	–	–	2. cikk (12) bekezdése
2. cikk (12) és (13) bekezdése	–	2. cikk (13) és (14) bekezdése	2. cikk a) és b) pontja	–
2. cikk (14) bekezdése	–	–	–	2. cikk (10) bekezdése
2. cikk (15) és (16) bekezdése	2. cikk (9) és (10) bekezdése	2. cikk (8) és (9) bekezdése	–	2. cikk (7) és (8) bekezdése
2. cikk (17) és (18) bekezdése	–	2. cikk (11) és (12) bekezdése	–	–
2. cikk (19), (20) és (21) bekezdése	–	–	–	–
2. cikk (22) bekezdése	–	2. cikk (10) bekezdése	–	–
2. cikk (23) és (24) bekezdése	6. cikk (5) bekezdése	–	–	–
2. cikk (25) bekezdése	–	–	–	2. cikk (13) bekezdése

3. cikk, kivéve az (1) bekezdés f) pontját	3. cikk	–	–	–
3. cikk (1) bekezdésének f) pontja	–	–	–	–
4. cikk	2. cikk (9) és (10) bekezdése, 6. cikk (1) bekezdése	–	–	–
5. cikk	–	7. cikk (1) bekezdése	5. cikk (1) bekezdése	–
6. cikk (1) – (4) bekezdése	6. cikk (1) – (4) bekezdése	–	–	–
6. cikk (5) bekezdése	–	–	–	–
7. cikk	–	7. cikk (2) és (3) bekezdése módosítva	–	5. cikk (2) és (3) bekezdése módosítva
8. cikk	–	7. cikk (5) bekezdése	5. cikk (5) bekezdése	–
9. cikk	–	–	–	9. cikk (1) bekezdésének első és második francia bekezdése
10. cikk	–	–	–	9. cikk (1) – (3) bekezdése módosítva
11. cikk (1) bekezdése	–	–	–	9. cikk (4) bekezdése
11. cikk (2) bekezdése	–	–	–	–
12. cikk	9. cikk	–	–	–

13. cikk (1) bekezdése	–	3. cikk (1) bekezdése, 4. cikk (1) bekezdése, 5. cikk (1) bekezdése és 6. cikk	3. cikk (1) bekezdése és 4. cikk	–
13. cikk (2) bekezdése	–	3. cikk (2) bekezdése és 4. cikk (2) bekezdése	–	–
13. cikk (3) bekezdése	–	5. cikk (5) bekezdése	–	–
14. cikk	–	3. cikk (1) bekezdése és 4. cikk (1) bekezdése módosítva	–	–
15. cikk	–	–	–	–
16. cikk (1) bekezdése	–	–	–	3. cikk (1) bekezdése és 4. cikk (1) bekezdése
16. cikk (2) bekezdése	–	–	–	3. cikk (2) és (3) bekezdése
16. cikk (3) bekezdése	–	–	–	4. cikk (2) bekezdése
17. cikk	–	–	–	5. cikk
18. cikk	10. cikk módosítva	8. cikk (3) bekezdése	–	6. cikk módosítva
19. cikk	–	3. cikk (4) bekezdése és 5. cikk (4) bekezdése módosítva	–	–
20. cikk	–	–	–	–

21. cikk	8. cikk (1) – (4) bekezdése módosítva	–	–	–
22. cikk	7. cikk (3) bekezdése módosítva	–	–	7. cikk módosítva
23. cikk	8. cikk (5) bekezdése módosítva	–	–	8. cikk módosítva
24. cikk	–	8. cikk módosítva	7. cikk módosítva	6. cikk módosítva
25. cikk	11. cikk módosítva	5. cikk (2) bekezdésének második albekezdése	–	10. cikk módosítva
26. cikk (1) bekezdése	12. cikk (1) bekezdése módosítva	–	–	–
26. cikk (2) bekezdése	11. cikk módosítva	–	–	–
26. cikk(3) bekezdése	–	–	–	–
26. cikk(4) bekezdése	–	IX. melléklet módosítva	–	–
27. cikk	12. cikk (2) bekezdése	–	–	–
28. cikk	–	11. cikk	9. cikk	14. cikk
29. cikk	–	–	–	–
30. cikk	–	–	–	–
31. cikk	13. cikk	12. cikk	10. cikk	15. cikk
32. cikk	14. cikk	13. cikk	11. cikk	17. cikk
33. cikk	15. cikk	14. cikk	12. cikk	18. cikk
I. melléklet	–	VIII. melléklet módosítva	VI. melléklet	VII. melléklet

II. melléklet	–	V. melléklet módosítva	III. melléklet	
III. melléklet	–	VI. melléklet	IV. melléklet	–
IV. melléklet	–	–	–	–
V. melléklet	–	VII. melléklet módosítva	V. melléklet	–
VI. melléklet	–	IX. melléklet módosítva	VII. melléklet	VIII. melléklet
VII. melléklet	–	–	–	I. melléklet , III. melléklet II. szakasza
VIII. melléklet	–	–	–	IV. melléklet
IX. melléklet	–	–	–	V. melléklet
X. melléklet	–	–	–	VI. melléklet
XI. melléklet	–	I. melléklet I. szakasza, II. melléklet I. szakasza és III. melléklet (módosítva); IV. melléklet (változatlan)	I. melléklet , II. melléklet	–
XII. melléklet	–	I. melléklet II. szakasza, II. melléklet II. szakasza	–	II. melléklet I. szakasza
XIII. melléklet	–	I. melléklet I. szakasza, II. melléklet I. szakasza	–	–
XIV. melléklet	–	–	–	–
XV. melléklet A. szakasza	IV. melléklet	–	–	–
XV. melléklet B. szakasza	–	–	–	–

XVI. melléklet	–	8. cikk	7. cikk	6. cikk módosítva
----------------	---	---------	---------	----------------------